

No és hora de crítica fàcil; és hora d'unitat i de responsabilitat

Una campanya menyspreable

No hem volgut ocupar-nos de coses lamentables que hem observat en silenci. Però ja és hora que hi sortim al pas perquè fins ara la consigna s'atreveia només a treure el cap, llançant bilis i corrent després a arraulir-se. Ara, encara que amb covardia, apareix prou definida i audaç perquè la recollim i la censurem.

Hom realitza una campanya de desprestigi contra la primera autoritat de Catalunya. El nom de Lluís Companys és tan clar, tan autènticament prestigiós, que no s'atreveixen tan sols a pronunciar-lo. Però la campanya persisteix i s'aguditzava en tons i amb consideracions diversos en les jerarquies d'oficials, ja que no en les masses populars que estimen i respecten el seu President.

Aquesta campanya envaeix alguns sectors, i es desplaça en articles, comentaris, caricatures i al·lusions. Sempre d'una manera hipòcrita, artera i cauta, i donant la sensació — real també — d'obeir a una consigna i a un propòsit. Algú procura propagar-la i alenar-la fins al punt que el President de Catalunya sembla ésser l'única autoritat a la qual és possible desprestigiar lliurement i pels mitjans més reprovables i més covards. I això no pot continuar sense protesta.

El nom de Lluís Companys va unit a les gestes més glòries de la història contemporània del nostre poble. És el company de Llairet i Seguí; és el que concità l'odi d'Ànido i dels monàrquics; és el conspirador contra la dictadura. És l'empresonat d'ahir i el que proclamà, abans que ningú, la República. És el del 6 d'octubre, responsable únic per declaració pròpia davant del jutge militar i del Tribunal de Garanties. És el President que ocupà el seu lloc de responsabilitat el 19 de juliol i que feu parlar Godep per ràdio, iniciativa d'abast decisiu per a la defensa de la República. I això no representaria res per a les necessitats d'ahir, perquè els encerts passats i les gestes passades no donen ni poden donar títol de capacitat ni de dret per a les conveniències actuals de tan enorme transcendència.

Però, que es parli clar. Que no s'hostilitzi el President, mentre se l'obligui a quedar clavet en el seu lloc. Però, tots diuen que ha d'èsser-hi, i per altra banda venen, o deixen vessar, tota mena d'atacs contra d'ell. A Catalunya hi ha també una cinquena columna. No oblidem que la coalició de dretes obtingué 150 mil vots. I aquesta gent s'aprofita del moment d'eufòria de carrer — de lamentable eufòria — per a estendre un ambient contra el President Companys. I ho fan perquè saben que Lluís Companys els ha venut sempre; perquè coneixen el seu esquerrisme autèntic i el consideren, per tant, com un obstacle.

Però aquest aspecte no tindria importància sense la inconsciència o la malevolència assistencial, o complacència, o per la tibia reacció dels que bullen i s'agituen en altres sectors i que, encara que no representen el sentiment general de la base, la confonen i la desorienten, i es veuen capaços amb això d'alejar un ambient fals perquè s'estavelli la voluntat del President de Catalunya.

Hi ha gent que no té memòria. D'això se n'aprofiten els propagandistes derrotistes i els valents d'avi. I cal tenir-ne de memòria. No és possible oblidar les dificultats amb què ha topat el President Companys, ni la intervenció enèrgica i decidida que ha tingut al llarg d'aquests deu mesos en l'enclavament d'aquelles dificultats per a superar-les. Recordem, per exemple, l'aspecte de la ciutat en els primers dies; i el Comitè de Milícies, amb representació de totes les organitzacions, veritable Poder a l'ombra d'un Govern de la Generalitat; i els Consells successius amb assistència també de totes les organitzacions; i la Junta de Seguretat, amb la mateixa representació; i els organismes presidencials; i les paraules i els discursos de Lluís Companys, acompanyats d'esforços constants adaptats a les possibilitats dels elements i de les forces que comptava.

Catalunya necessita, més que mai, l'explosió d'un alçament entusiasta i vigorós en la seva hora històrica i de cara a la guerra. Però, ¿és que Lluís Companys, al qual algú vol restar autoritat, pot tenir la força i l'opinió moral d'aquest impuls tan acorde amb el seu temperament? Si aquesta missió pot concentrar-se en una altra persona que no sigui ell, que ho diguin d'una vegada. I, si no es tracta d'això, què? Ningú no pot suposar que hom pretengui obligar-lo, ara, a aguantar-se en el seu lloc, mentre, per altra banda, hom procura inutilitzar els seus col·laboradors i procura rascar el seu merescut pedestal com a President i com a Polític, per a desfer-se després en una altra activitat que acabi per eliminar-lo de l'alta direcció política de Catalunya. Això no és possible de suposar-ho. Ningú no és capaç de fer-ho amb tàctica. Aleshores ¿què es pretén?

Potser algú dirà que les nostres protestes són excessives. Que són fi-les de la confusió ambiental, de la desorientació. Que això no representa el judici públic. Bé. Pot ésser veritat. Però ningú no podrà negar aquesta campanya dissimulada i hipòcrita que s'alimenta des de diverses procedències i que troba acolliment a la zona de dretes i a la qual ens hem referit. No haurà d'èsser pas el President qui alci la veu per a combatre-la.

El que diem avui està estimulat per les últimes i descarades agressions, que fan aparèixer el President Companys com el responsable de tot el que de dolent s'ha produït a Catalunya. És a dir, responsable de tot el que de dolent tot el que ha fet de positiu i de profitós.

Catalunya vol una direcció de prestigi acatada per tothom, que tingui autoritat suficient per a produir l'alçament emocional dels moments que s'apropen per a donar el cop mortal i definitiu contra el feixisme. Si Lluís Companys no és la figura indicada, que se n'indiqui una altra. Però, sobretot, que es parli clar. Parlar amb embuts, escamotejar responsabilitats, és, avui, una tasca pròpia dels feixistes. Una tasca que unes vegades indigna, i altres vegades fa fàstic.

Antena

Hem de subratllar una coincidència d'aquelles rares que es donen en la vida. Mentre nosaltres negàvem en l'edició d'ahir l'eficàcia d'una campanya portada per tàctica i en desprestigi d'una organització, i poc ens havíem d'imaginar que fóssim contestats i aprovats des de lluny i en la coincidència d'hores!

Recordem, amics, que — insistim-hi — no hi ha cap campanya que reixi sense una base. I bé. La «Sol» dedica llarg temps tota la seva tinta i tot el seu paper a demostrar la incapacitat i no sabem quantes coses més, de Prieto. Fou aquella una campanya que ens recordava d'altres del temps de la política. Els redactors d'un diari reben l'ordre superior de «donar-li, contra Tal» i els lectors de la nit, al dia següent, es trobaven davant d'un cas escandalós que el diari tallaria en sec gràcies a la seva persistència i al xantar claror. Exactament s'estavellava amb l'astorosa ministre de Marina i Alre. Cada dia se n'havia de sentir de totes menes. La campanya fou menada a tot drap. Pel que es volia donar a entendre, Prieto era tot un cas.

I els nostres lectors saben que Prieto és... Però per què ho hem de dir nosaltres? «Nuevo Aragón», òrgan oficial del Consejo de Aragón, ens el presenta així: «De no haber sido por Prieto, los socialistas no hubieran formado el «Frente único» con los republicanos para derribar la monarquía e implantar la República. Y gracias a él la República sigue en pie y seguirá sosteniéndose y se consolidará definitivamente, porque él no pierde de vista a los enemigos de la libertad que se agitan furiosos en todos los frentes y en todas las organizaciones fascistas y hasta en las antifascistas que se llaman revolucionarias...»

«Prieto, hombre modesto, que no recurre jamás al tono de epopeya que repugna a su temperamento viril, vive siempre alerta, dispuesto a sacrificarse por la República, porque la República es hija del pueblo, de los humildes, de los que sufren, como él sufrió cuando era niño, hambres de pan y sed de justicia.»

Però tot això, ens podria dir la «Sol», ¿què té a veure amb els motius que nosaltres donàvem

(Passa a la pàgina 4.)

DEFENSA HEROICA DE BILBAO!

L'exèrcit basc continua tenint al seu poder Archanda i Santo Domingo

Els feixistes metral·len criminalment la població civil que evacua Bilbao

BILBAO DISPOSA DE 50.000 HOMES DECIDITS A LLUITAR FINS EL DARRER MOMENT

Paris, 19. — Comunicuen de Bilbao que la capital d'Euscadi disposa per a la seva defensa i a la dels seus voltants immediats d'un exercit de 50.000 homes. La impressió regnant és que els defensors de la ciutat estan decidits a lluitar fins al darrer moment.

ARCHANDA I SANT DOMINGO CONTINUEN EN PODER DE LES FORCES BASQUES

Madrid, 19. — «El Sol» publica avui la informació següent de la lluita als fronts bascos. «Es confirma que els soldats d'Euscadi mantenen al seu poder el mont Archanda i Santo Domingo. Malgrat els repetits i fortíssims atacs de l'exèrcit feixista per a arribar a les nostres posicions en aquest sector continuen essent les mateixes.

En una contraofensiva a l'efectuada dies passats per les nostres forces contra les trinxeres feixistes de Plència, han aconseguit els rebels una penetració cap a Guecho. Els soldats bascos han hagut, després de disputar a l'enemic aquestes posicions d'una manera admirable, de replegar-se a línies de major resistència, des d'on ara combaten. Les nostres forces, atrinxerades a Portugalete, comprometen la situació de les forces rebels situades a la riba dreta de la ria. L'enemic veu atacat fortament pels nostres combatents, sense que per altra banda pugui avançar cap a Bilbao per aquest sector.

A Galdàcano es mantenen les mateixes posicions.

Per la seva part «La Libertad» assegura que en el dia d'ahir canvià sensiblement la situació de dies passats. Despatxos de Baiona tracten d'un frustrat avanç de l'enemic des de Plència a Las Arenas, i afirma que les «Sagetas Negres» han sofert un horrosor desastre.

NO HAN RECLUTAT UN SOL PAS!

Madrid, 19. — «Política» en la seva impressió diària dels fronts, diu: «Euscadi resisteix heroicament. A Bilbao s'han estavellat també els esforços dels feixistes que han intentat amb totes llurs forces apropiarse a la ciutat. Els nostres soldats no han reclutat un sol pas. Han aguantat les escames dels feixistes i s'han mantingut fermes a lurs posicions i han fet recular amb bombes de mà als traïdors que tractaven d'ocupar-les. Per altra part els feixistes, en llurs comunicats, no es mostren massa optimistes. Ja no parlen amb aquell èmfasi de fa dies. Tot són excuses per a justificar que no hagin pogut entrar a Bilbao. El front d'Aragó segueix ajudant Euscadi. L'exèrcit popular d'aquell front ha emprat ja una acció ferma contra Osca, que es troba en situació bastant compromesa, car el setge és quasi complet.

Llegiu a la pàgina vuit l'article del diputat a Corts Marian Rubio i Tuduri: PROBLEMA VITAL

Si s'entén per burges el règim capitalista que permet l'exploitació de l'home per l'home, nosaltres no som burgesos ni defensem aquest sistema.

Però si defensar el camperol que amb el seu esforç constant ha aconseguit una petita propietat; si defensar el petit comerciant i l'industrial modest, que amb el seu treball ha aconseguit passar de dependent a independent, a canvi de preocupacions i angúnies; si defensar això és ésser burges, nosaltres ens considerem honorats d'ésser-ho.

la nostra artilleria, sense atacar per a res la població civil.

També el nostre exèrcit s'ha apuntat un punt victoriós al sud del Teix. Els soldats de la República es llançaren de sobte contra una posició rebel; i era tan decisiva la seva acció, que els traïdors, després

d'una breu resistència, hagueren d'abandonar-la i deixaren en ella algun material de guerra, que fou boi dels lleials.

Al front de Còrdova, per la carretera de Villaharta, els feixistes intentaren un petit atac. Els nostres els deixaren apropar i després obriren un foc intensíssim que causà gran quantitat de baixes a l'enemic, el qual hagué de tornar-se'n als seus punts de partida.

Per últim, al front del Centre el dia transcorregué amb tranquil·litat.

Únicament a últimes hores de la nit, l'artilleria feixista, per a correspondre com és habitual en ells a la correcció dels nostres artilers, canonejà brutalment el centre de Madrid i ocasionà les víctimes i les destroces de sempre.

(Passa a la pàgina 5.)

Llegiu a la pàgina vuit l'últim dels quatre articles que ha escrit Jaume Miravilles sobre el tema: LES POSSIBILITATS DEL SINDICALISME

Paraules del President de Catalunya

“No posaré dificultats al plantejament del problema polític. No veig llunyà el moment d'enrobar a posició per a enfrontar-nos amb una etapa de realitats constructives”

L'Honorable President de Catalunya estigué ahir matí al despatx oficial de la Generalitat i a primera hora de la tarda, quan es disposava a anar a l'Ajuntament per tal de visitar l'alcalde, fou saludat pels reporters que es trobaven reunits a la Secretaria de la Presidència.

—Vaig a tornar la visita que va fer-me el senyor Pi i Suñer en reintegrar-se a l'Alcalde, una vegada refet de la malaltia que l'ha retingut allunyat de la direcció de la ciutat — anuncia el senyor Companys al periodistes.

—Tanquem la setmana —seguint dient— havent aprovat el Govern alguns projectes de gran abast, la qual cosa demostra que no he perdut el temps. No vull dir amb això que oblidí les dificultats d'un Consell en què els consellers són excessivament reduïts en nombre per les necessitats del treball, ni tampoc el caràcter amb què va néixer l'actual Govern.

Ja vaig dir al seu dia que jo no

posaria dificultats als qui plantejessin el problema i quant a la meua iniciativa he volgut, en atenció a les circumstàncies, consultar i assegurar-me expressament prop de les forces governamentals. Consti així, perquè la nostra massa els equivoques que es posen en circulació.

Per impressions que han arribat a mi sembla que s'han iniciat alguns treballs o contactes, i jo no veig d'una manera llunyana, sinó ben a prop, el moment en què s'acusi la conveniència d'enrobar encara més la posició política amb una amplitud i vigoria que permetin enfrontar allò que podrien dir-ne segons època de realitats constructives i de pensament fix en la guerra, a

la qual hem de sotmetre els nostres afanys i ha de fer vibrar les nostres voluntats en un aixecament unànime. Per aquesta segona etapa he de recordar les paraules que vaig dir l'altre dia. M'he imposat molts silencis, però estic amantent i percebo els batocs de l'opinió i fins dels matissos i els símptomes. No cal, doncs, que els impacients truquin a la porta, perquè els quedarà oberta de bat a bat perquè s'enfrontin de dalt a baix tots els problemes i sobre això pugui muntar-se el i fer efectiu i respectat que la República i Catalunya necessiten.

Després d'aquestes paraules el President s'acomiadà dels periodistes i es traslladà a l'Alcalde.

Els viatges diplomàtics

Un catedràtic saragossà va fer temps enrera una frase que volia ésser profunda i resultava còmica. Era aquesta: «Els llenguatges són simples mitjans de transport.» D'una manera mig seriosa i mig irònica, podríem dir així mateix que la diplomàcia és una simple qüestió de transport. Les comunicacions, i especialment els viatges, són els mitjans diplomàtics per excel·lència.

Aquesta característica de la diplomàcia s'ha anat accentuant en els últims temps. Mentre que les notes, les informacions, els reports i fins els ultimàtums de nom terrible, han sofert una minva en el camp internacional, els viatges i les conseqüents converses prenen més importància cada dia. Les maletes, que sempre han estat objectes diplomàtics, ho són ara més que mai.

Només cal tenir present, per a comprovar-ho, l'activitat viatgera dels ministres d'Afers estrangers, homes d'Estat, ambaixadors i generals. Per ara l'alemany Von Neurath té el rècord. La seva diplomàcia, com certa classe d'automòbils, és de gran turisme.

Hi ha, però, excepcions personals molt significatives. Mussolini i Hitler no surten quasi mai de les seves fronteres. Hom comprèn perfectament per què. Es tracta d'una mena de sentència de reclusió perpètua pronunciada contra ells pel tribunal popular del món.

De l'actual febre de viatges —febre que es manifesta sobretot entre els alemanys, i en sorirà un capgirament de la situació europea?

La iniciativa, aquesta vegada, correspon principalment a Alemanya. I els mètodes cauts de Von Neurath predominen sobre els mètodes arriscats de Von Ribbentrop. Aquest ha caigut de la gràcia als homes de Londres, i potser també als homes de Berlín. ¿Aconseguirà Von Neurath a Anglaterra allò que Von Ribbentrop no hi ha aconseguit?

Els governants anglesos desitgen ardentment un acord europeu que permeti la col·laboració de les potències, eviti la guerra i millori l'estat de pau armada. Un acord d'aquesta natura depèn, en gran part, de l'actitud d'Alemanya. Si de Berlín sortís una proposta raonable en tal sentit, Londres, tot discutint-ne les modalitats, l'acolliria amb goig.

El mal és que, fins ací, les condicions d'Alemanya han estat tan desenraonades, que no han pogut servir ni de base de discussió.

Von Neurath, que sap on són els Balcanis, i on és el Danubi, i on cau Roma, porta a Londres les seves maletes, plenes de plans i propostes, segons hom creu. I encara reforça les seves gestions: amb viatges de generals per diversos costats.

Les informacions de Premsa, per no perdre el costum, són contradiccionaries en parlar del diàleg anglo-alemany. Les unes afirmen que Mussolini el veu de mal ull, i les altres asseguren que hi està d'acord i que participa en la jugada. França, per la seva banda, sembla trobar-se, diplomàticament, en la serenitat dels llms. Els francesos, potser perquè tenen feina a casa, són els qui menys viatgen. En un període de màxim moviment, ells es tornen casolans i sedentaris. Ja veurem si els porà.

A. ROVIRA I VIRGILI

(Passa a la pàgina 4.)

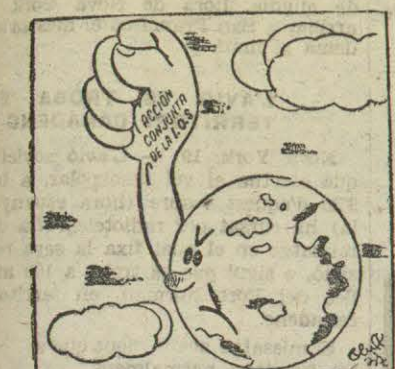
la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat 25
Telèfon 29122Impremta:
TALLERS NUM. 4
Telèfon 14446PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona un mes 850 pts.
Fora un trimestre 1050 »
Armenia, Lituània, Portugal,
un trimestre 13- »
Altres països un trimestre 27- »

Si tinguéssim temps, podríem protegir de l'explosió del 'Jaume I' bombant el Hamburg i el Comitè de no intervenció potser ens donaria un premi.

Del «Diari de Barcelona»

Avancem per la província d'Avila en direcció a Sant Bartomeu de Pinares; pel sector del Teix, per la província de Badajoz i per la de Còrdova. Fuenteovejuna, encerrada. Conquistem diverses cases de Carabanchel.

Una nota a lamentar: l'explosió produïda a l'interior del 'Jaume I', a conseqüència de la qual han resultat divuit tripulants morts i més de cent ferits. Mentre es produïa l'incident, un 'controlador' prenía una pel·lícula des d'un vaixell estranger.

A destacar, la reunió del II Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya. Foren adoptats importants acords. Remarcuem, especialment, la Declaració política del Partit la qual pot resumir-se així: en matèria econòmica, nacionalització i municipalització progressiva de les branques industrials i econòmiques que, per la naturalesa de llur servei i per la maduresa tècnica que han assolit, sigui pràcticament possible; respecte a la menestralia; en matèria agrària, manteniment de la petita propietat privada del camp, comprenent terra i habitatge, i impuls de les Cooperatives i Sindicats Agrícoles; en matèria social, acceptació dels canvis que corresponen al ritme de l'evolució històrica; en política nacional, E. R. C. considera el Parlament català com a base fonamental de la nostra autonomia i reivindica el dret irrenunciable de Catalunya a les seves llibertats autònomes; prouguina perquè el Govern de la Generalitat efectui la reorganització dels seus serveis d'Ordre Públic d'acord amb els decrets aprovats sobre la matèria, i crida tots els ciutadans i organismes polítics a treballar per assegurar als catalans un Govern propi i enfortir la personalitat cultural, política, econòmica i social de Catalunya; i en política antifeixista, assegurar les llibertats populars, mantenir i consolidar el front antifeixista.

Una Comissió del Ple, previ acord, visità el President Companys per a ratificar-li la seva adhesió.

S'han celebrat dos Consells del Govern de la Generalitat. En el primer s'adoptaren acords referents al Departament d'Agricultura, i s'acordà la restricció de les propagandes i retransmissions per mitjà d'emissores oficials; en el segon, celebrat divendres, s'estudià la regularització del mercat de blat i del racionament de fpa a Catalunya; es feren alguns nomenaments i s'examinà la situació del Govern.

El cap superior de Policia ha decidit, d'acord amb el Govern de la República, incautar-se de les emissores de ràdio que no siguin els oficials, i ha afirmat que no serien tolerades incautacions al marge de la legalitat.

La policia ha descobert un servei d'espionatge importantíssim. Hi ha molts delinqüents, entre els quals destaquen alguns elements d'un partit polític català.

Alas negres sobre Tarragona. Han produït un mort i trenta ferits.

L'Ajuntament ha destinat 8 milions de pessetes per a construir refugis; i ha acordat l'obertura de cinquanta nous Grups Escolars.

Ha aparegut al «Diari Oficial» el decret de municipalització de la propietat urbana.

DE DIUMENGE A DIUMENGE

LA GUERRA
LA POLITICA
LA SITUACIO A
L'EXTERIOR

LA GUERRA

Tota l'atenció ha estat concentrada al front d'Euscadi. El feixisme, amb un luxe de material i d'efectius humans, ha atacat Bilbao, i ha arribat a posar-la en perill. Però en aquests vuit dies, les forces basques han convingut energicament l'ofensiva fins a l'extrem de fer recular l'enemic. Aquest està dirigit per forces italianes; l'aviació va a càrrec dels alemanys.

El Govern no s'ha mogut de Bilbao, contra el que ha fet circular algú. El President Aguirre ha tramès als governs d'Anglaterra, Argentina, Bèlgica, Bolívia, Dinamarca, Egipte, Equador, Estats Units, França, Holanda, Hongria, Irlanda, Mèxic, Noruega, Paraguai, Perú, Polònia, Romania, Suècia, Suïssa, Txecoslovàquia, Rússia, Venècia i Xile, un missatge en el qual denuncia la destrucció de les viles d'Euscadi i l'assassinat dels seus habitants pels criminals contingents estrangers.

S'ha iniciat una forta ofensiva lleial al front d'Aragó. Ossa es troba atacada per tots costats. El general Pozas ha adreçat als rebels que defensen la ciutat una vibrat al·locució en la qual els diu que si no volen morir que es rendeixin. La carretera de Jaca està en el nostre poder. No hi ha, doncs, comunicació entre aquesta ciutat i la d'Ayerbe. Hem ocupat l'Ermida de Santa Cruz, Monte Calvario, el vértex de La Torrega i el poble d'Allue. Ha estat bombardejat intensament l'aeròdrom de Saragossa, igualment que les trinxeres enemigues d'Ossa i els pobles de l'esmentada capital. Cinc «Eiats» enemigs han estat abatuts pels nostres. Chimillas i Alerre han estat rebassats per les tropes lleials. En aquesta ofensiva ha trobat la mort el gloriós general Lukás, que actuà intensament en els primers mesos d'atac facciós a Madrid.

Exploia una mina a la Casa de Campo. Destroça tres edificis, entre els quals figura la Casa Reial. Només els queda el mont Garabitas. Al Jarama dessem algunes concentracions.

Avancem per la província d'Avila en direcció a Sant Bartomeu de Pinares; pel sector del Teix, per la província de Badajoz i per la de Còrdova. Fuenteovejuna, encerrada. Conquistem diverses cases de Carabanchel.

Bombardem eficaçment el port de Màlaga. Un pavelló de la presó d'Oviedo, destruït pel foc.

Una nota a lamentar: l'explosió produïda a l'interior del «Jaume I», a conseqüència de la qual han resultat divuit tripulants morts i més de cent ferits. Mentre es produïa l'incident, un «controlador» prenía una pel·lícula des d'un vaixell estranger.

CATALUNYA

A destacar, la reunió del II Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya. Foren adoptats importants acords. Remarcuem, especialment, la Declaració política del Partit la qual pot resumir-se així: en matèria econòmica, nacionalització i municipalització progressiva de les branques industrials i econòmiques que, per la naturalesa de llur servei i per la maduresa tècnica que han assolit, sigui pràcticament possible; respecte a la menestralia; en matèria agrària, manteniment de la petita propietat privada del camp, comprenent terra i habitatge, i impuls de les Cooperatives i Sindicats Agrícoles; en matèria social, acceptació dels canvis que corresponen al ritme de l'evolució històrica; en política nacional, E. R. C. considera el Parlament català com a base fonamental de la nostra autonomia i reivindica el dret irrenunciable de Catalunya a les seves llibertats autònomes; prouguina perquè el Govern de la Generalitat efectui la reorganització dels seus serveis d'Ordre Públic d'acord amb els decrets aprovats sobre la matèria, i crida tots els ciutadans i organismes polítics a treballar per assegurar als catalans un Govern propi i enfortir la personalitat cultural, política, econòmica i social de Catalunya; i en política antifeixista, assegurar les llibertats populars, mantenir i consolidar el front antifeixista.

Una Comissió del Ple, previ acord, visità el President Companys per a ratificar-li la seva adhesió.

S'han celebrat dos Consells del Govern de la Generalitat. En el primer s'adoptaren acords referents al Departament d'Agricultura, i s'acordà la restricció de les propagandes i retransmissions per mitjà d'emissores oficials; en el segon, celebrat divendres, s'estudià la regularització del mercat de blat i del racionament de fpa a Catalunya; es feren alguns nomenaments i s'examinà la situació del Govern.

El President Companys ha parlat dues vegades amb els periodistes. Els digué, en la primera ocasió, que quan fos l'hora recolliria i concretaria l'estat de consciència de l'opinió; i referint-se a l'esforç de Catalunya, remarcà que havia fet una ofortació valerosa a la guerra i a la pau pública amb silenciosa abnegació. Aïr destacà que el Govern realitzava una tasca intensa i profitosa, i adreçant-se als impacients digué que no cal que truquin a la porta, perquè els quedarà oberta de bat a bat per tal que s'afrontin de dalt a baix tots els problemes i sobre això pugui muntar-se el poble efectiu i respectat que la República i Catalunya necessiten.

El cap superior de Policia ha decidit, d'acord amb el Govern de la República, incautar-se de les emissores de ràdio que no siguin els oficials, i ha afirmat que no serien tolerades incautacions al marge de la legalitat.

La policia ha descobert un servei d'espionatge importantíssim. Hi ha molts delinqüents, entre els quals destaquen alguns elements d'un partit polític català.

Alas negres sobre Tarragona. Han produït un mort i trenta ferits.

L'Ajuntament ha destinat 8 milions de pessetes per a construir refugis; i ha acordat l'obertura de cinquanta nous Grups Escolars.

Ha aparegut al «Diari Oficial» el decret de municipalització de la propietat urbana.

LA SITUACIO INTERNACIONAL

Una vegada arranjat l'afar del «Deutschland» s'arribà fàcilment a un acord entre les quatre potències que fan el control i Alemanya i Itàlia es reintegraren al Comitè de no intervenció. Anglaterra, amb el desig d'arribar a un acord amb Alemanya, va donar tota classe de facilitats perquè l'acord fos possible. I així hem vist que si bé l'acord no constitueix una prima a l'agressor en canvi una agressió inqualificable tota sota els aspectes no és castigada ni criticada per les potències europees.

El dia 23 de juny von Neurath anirà a Londres. Aquesta setmana passada el general Beck, cap de l'Estat Major de l'exèrcit alemany ha anat a París, on s'ha entrevistat amb el general Gamelin, cap de l'Estat Major de l'exèrcit francès. Oficialment Beck ha ofert la limitació d'armaments a un límit determinat, però és evident que el seu viatge pot tenir repercussions de caràcter polític. L'afusellament de vuit generals de l'exèrcit soviètic per traïdors i espies, sembla que ha preocupat visiblement els elements polítics i militars francesos i no seria estrany que l'oportunitat d'aquest viatge de Beck s'hagués de trobar en aquest fet.

La Petita Entesa ha celebrat una reunió en la qual han convingut, a bord del tot del rei Carol de Romania, els tres caps dels governs de Romania, Txecoslovàquia i Iugoslàvia. Segons el comunicat oficial, en aquesta reunió s'ha palesat la unitat i la col·laboració dels tres Estats. Tant de bo que les paraules oficials reflectissin la veritat.

Les vagues dels rams de lacer als Estats Units preocupen els dirigents nord-americans. El President Roosevelt, a última hora, s'ha decidit a intervenir, però s'ignora encara si aconseguirà imposar-se.

La situació política és inestable a França. Les dretes reaccionàries, amb la complicitat dels anomenats grups de centre i d'altres alguns elements d'esquerra, intenten barrar el pas al Govern Blum. Les notícies que tenim a última hora semblen indicar que el Senat està disposat a derrotar el Govern, però que aquest tornarà el projecte a la Cambra, per tal de poder fer ús dels plens poders financers que li són necessaris per portar a cap la seva obra de ressorgiment econòmic.

Paraules del Conseller de Governació

Cal anar ràpidament al total restabliment del crèdit i de la normalitat administrativa dels Municipis

El conseller de Governació, Carles Martí i Feced, en rebre ahir al migdia els periodistes, els féu les següents manifestacions:

«Com és sabut, els decrets d'unificació de la política financera del 8 i 9 de gener d'enguany, entre altres matèries que en aquests decrets s'ordenaven, varen establir noves modalitats en l'organització de les finances municipals.

Aquests tendeixen no sols a regular la situació de les hisendes locals, sinó també a donar tota mena de facilitats per tal de poder refer-se del trastorn econòmic sofert, degut a la revolució i les derivades de la guerra.

Per tal d'orientar i ajudar els Ajuntaments de Catalunya — va continuar dient el senyor Martí i Feced — el Departament de Finances de la Generalitat va publicar diverses passades ordes en les quals es donaven instruccions precises per a la tramitació de pressupostos municipals, normes per a formar la Carta Financera dels Ajuntaments, altres per a portar a la pràctica el cobrament d'impostos municipals, etcètera. Es a dir, aquestes ordres eren un complement dels decrets de què us he parlat.

Ara, per tal que aquestes instruccions tinguin una completa difusió, he fet publicar, en una edició especial, el fascicle que us lliuro.

Són d'especial interès aquestes disposicions i, especialment, la que en permeto remarcar, que fa referència a la formulació de la carta financera dels Ajuntaments, amb la qual, aquests podran disposar transitoriament i fins aconseguir el restabliment de la seva normalitat econòmica, dels recursos que creguin més adients a les seves pròpies característiques.

Cal, però, que els Ajuntaments de Catalunya corresponguin a l'interès que ha inspirat aquest aspecte legislatiu per tal d'anar ràpidament al total restabliment del crèdit i la normalitat administrativa del Municipi.

En el compliment dels decrets de l'Ajuntament, en pla de dir-vo que en allò que es refereix als Ajuntaments han coordinat de tal manera la vida dels nostres municipis, que tinc la confiança completa que, si aquestes instruccions i ordres a què ara faig referència, són portades a cap, dinire de poc la vida econòmica catalana es desenvoluparà amb força normalitat.

Finalment, el senyor Martí Feced digué:

«Espero que tots els Ajuntaments de Catalunya voldran cooperar a aquesta obra de restabliment de la seva vida econòmica, perquè fent-ho així també ajudarem la Generalitat de Catalunya a poder coordinar la seva vida financera.

El Comissari inspector de l'Exèrcit de l'Est espera molt de la tasca dels comissaris de guerra

El front d'Aragó ha respost admirablement al comandament únic

El sots-comissari de Guerra i l'inspector general de l'Exèrcit de l'Est, Crescencià Bilbao, arribà ahir a la nostra ciutat, procedent del front d'Aragó, per tal de resoldre qüestions relatives al càrrec.

Aprofitant la seva estada a la ciutat, el Comissari de Guerra i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

Jo tinc una gran esperança — acabà dient — de la tasca dels comissaris de Guerra d'aquest front. Immediatament després que s'hagin estès els nomenaments oficials, diran lloc uns cursos de preparació per mitjà d'instructores, que afectaran la reorganització i les divisions que actuen al front, per tal que existeixi una identificació total entre les forces que operen a Aragó i el seu extraordinari entusiasme, que ha cristallitzat en una entesa absoluta entre les distintes forces que operen a Aragó i l'alt comandament fins a l'extrem que hem presentat una acció bèl·lica de resultats magnífics, que no s'hauria cregut que pogués ésser duta a terme en un front que ha estat immobilitzat durant tants mesos.

ELS FRANQUISTES TREBALLE

CATALANS!

Malgrat les mentides de la Premsa roja i dels boixins anarquistes i comunistes que han arribat a Catalunya i han fet 40.000 assassinats a la nostra terra. NO OBLIDEU que:

El moviment nacional del general FRANCO significa:

LA GRANDESA DE LA PATRIA ESPANYOLA — EL PA I BENESTAR DE LES FAMÍLIES — L'ORDRE — EL TREBALL — LA PAU — LA DIGNITAT I JUSTICIA SOCIAL.

Unificarem els cors i contribuïm a la victòria del Exèrcit Nacional!

¡Morir el Comunisme i la Anarquia que són la Misèria, l'Esclavitud i el crim!

¡Fora la Democràcia i Política corruptora que han donat pas als assassins i bandits anarquistes!

¡VISCA ESPANYA! ¡VISCA FRANCO!

Uns feixistes emboscats — dels molts que hi ha a Barcelona — es dediquen a trametre, dins d'un sobre, aquests fulls de propaganda franquista. Són redactats en català i tot. No s'estan pas de res

AJUNTAMENT Canvi de nom necessari

Dies enrera dedicàvem una jota d'aquesta secció a la concessió del premi periodístic Albert Londres, atorgat a un periodista al servei de Franco, anomenat Max Massot, el qual tingué les penques de donar paraula d'honor que Guernica havia estat destruïda pels bascos.

Es evident que no té un gran mèrit escriure cròniques que siguin una veu de suu. Jean Allouche, per exemple, s'ha arribat en el camp rebel, i n'ha tret impressions prou vives, conegudes pel nostre públic.

Però el jurat trobà millor la prosa servil de Max Massot, respecte al qual hom ha suggerit que quan afirmi que Almeria ha estat bombardejada pels republicans, se li concedi novament el premi, però en lloc d'ésser l'Albert Londres, que sigui el premi Albert Berlin.

— Bé, però és que una entrevista entre el President de la Generalitat i l'alcalde sempre té una certa transcendència — digué un dels reporters.

— Podeu ben creure que no ha tingut res de particular i que solament ha estat una visita de cortesia.

Aquesta afirmació del President fou després ratificada als informadors per l'alcalde, senyor Pl i Sunyer.

LA CARN HA DE PASSAR PER L'ESCORXADOR MUNICIPAL

La Conselleria Regidoria de Proveïments de l'Ajuntament de Barcelona creient que una de les causes de l'augment sofert a Barcelona pel preu de la carn, es deu al fet que molts consumidors de la nostra ciutat importen carn de fora sense passar per l'Escorxador Municipal, adverteix que castigarà severament la compra o la tinença de carn clandestina per no haver passat per aquella dependència de l'Ajuntament.

El personal de la Inspecció Municipal de Proveïments executant les ordres que a tal efecte li han estat donades, ha denunciat ja diversos tenders, restaurants i fondes, que compraven carn directament als pobles i la seva tasca en aquest sentit s'intensificarà tant com sigui necessari i s'estendrà a Cooperatives, Econòmics i Junes de veïns que obrin en aquesta forma. No cal dir que tots seran multats en la forma deguda.

ELS BOMBERS DONEN LA SEVA SANG PER A LA GUERRA

Responent a la crida feta als funcionaris municipals per tal que s'incriguin a les llistes de donadors de sang per als ferits en campanya, han contestat els companys del Cos de Bombers i han tramès una primera llista de 64 individus del Cos, disposats a realitzar aquest acte altament humanitari.

L'abnegació dels Bombers de Barcelona, reconeguda per tothom, l'han feta extensiva als germans caiguts al camp de lluita, donant així un alt exemple de ciutadania, que és d'esperar que serà imitat pels altres funcionaris municipals. El Cos de Policia Urbana, el Cos de Guardacostes, diversos companys de l'Oficina d'Estadística i alguns altres funcionaris, ja han contribuït d'una manera efectiva a aquesta campanya pro transfusió de sang per als ferits de guerra, però són molts els funcionaris que mantenen una actitud passiva i s'espera d'ells aquest mínim sacrifici que ultra representar un acte d'humanitat i germanor, és un honor per al donant.

E. R. C. Casal d'Esquerra Francesc Macià

Corts Catalanes, 647
Avui, diumenge, dia 20, a les dotze del migdia i a dos quarts de cinc de la tarda

JORNADA DELS NOSTRES COMBATENTS

Es celebraran importants actes d'exaltació, de germanor i de cordial recordança als companys caiguts en defensa de la llibertat, des del 19 de juliol fins a constituir-se l'Exèrcit Popular Regular.

Visca Catalunya! Visca la República! Visca l'Ex

Informació de l'Estranger

El Govern Blum derrotat..

(Ve de la primera pàgina.)

questió segurament no començarà fins al cap d'una hora.

Abel Gardey pronuncia el seu informe sobre el projecte pel qual es concedeixen poders especials al Govern en matèria financera. Diu que ja veu que el Govern ha comprès que s'imposava una acció ràpida, però que ha redactat un projecte vagu i imprecís.

A continuació, afegeix: L'autorització de plens poders concedits per la Cambra fou excessiva. Cal operar un ressorgiment financer, però seguint l'estructura econòmica i social de la nació.

Mentre dura el discurs d'Abel Gardey entra el President del Consell.

DISCURS D'AURIOL

Després de l'exposició de Gardey, puja a la tribuna el ministre de Finances, Vincent Auriol.

«Les mesures que el Govern proposa —comença dient el ministre— van dirigides precisament a aconseguir una reacció financera. Fe vint anys que França lluita amb dificultats financeres i el déficit no deixa d'augmentar. Les evasions de capitals comencaren en formar-se el Govern d'Unió Nacional. Sense la continuïtat exportació de capitals, el mercat podria rebreixar el lloguer dels diners i la Tresoreria tornaria a tenir la seva llibertat de moviment».

«Demandem aquests poders per tal de realitzar una acció ràpida contra els desertors del franc. El text que ha votat la Comissió de Finances

és una llibertat amb traves. ¿Per què entaulàrem combat contra l'especulació si la batalla ha d'ésser perduda per endavant i se'n treu tota llibertat de maniobrar?»

Seguidament, el President del Senat, senyor Jeanneney, llegeix l'article únic de què es compon el projecte de la Comissió de Finances.

Els radicals socialistes proposen, a manera d'esmena, que sigui votat el projecte que ja fou aprovat per la Cambra.

Un d'aquests diputats, Perrier, considera impossible que el Senat no es pronunciï en una votació perfectament clara, i creu que primer que res s'ha de pronunciar sobre el text ja aprovat per la Cambra.

PARLA LLEO BLUM

El President del Consell puja a la tribuna.

Comença demanant a la majoria republicana que voti l'esmena de Perrier, puix que considera que aquesta esmena situa el debat en la forma en què el vol situar el Govern.

«Es curiós d'observar que era la Cambra la que havia de plantejar dificultats i, en canvi, es fa al revés. D'altra banda, el Senat no vacilla, temps enrera, a votar uns poders semblants per a Laval. Nosaltres acceptem que se'ns limiti la durada dels poders».

Es posada a votació l'esmena de Perrier. El Govern no hi planteja la qüestió de confiança.

L'esmena és rebutjada per 187 vots contra 72.

LA COMISSIÓ DE FINANCES A FAVOR DEL PROJECTE

Paris, 19. — La Comissió de Finances de la Cambra ha votat per 26 vots contra 16 i 2 abstencions, el text de projecte de plens poders que ja fou aprovat precedentment per la Cambra.

ELS COMUNISTES A FAVOR DEL GOVERN

Paris, 19. — Els comunistes, que sabstingueren quan la discussió de la primera lectura a la Comissió de Finances de la Cambra, del projecte governamental de plens poders, han votat ara a favor del projecte.

L'esmentat projecte serà informat pel ponent general, Jammy Schmidt. S'ha retardat l'obertura de la sessió d'aquesta nit, que havia de tenir lloc a les 9, car els grups parlamentaris estan reunits en quasi l'ur totalitat.

Es molt probable que l'oposició de la Cambra es faci seu el projecte del Sent en contraposició al que serà presentat en nom de la Comissió d'Hisenda de la Cambra.

LA CAMBRA VOTA EL PROJECTE PER 346 VOTS CONTRA 245

Paris, 19. — La Cambra reprén la seva sessió a les 10 d'aquest vespre, i el ponent de la Comissió de Finances, senyor Jimmy Schmidt anuncia a l'assemblea que la Comissió de la Cambra ha decidit tornar a presentar el text anteriorment votat per la Cambra, sense tenir en compte el fet que el Senat acabí de votar un text completament diferent.

La declaració en qüestió provoca viva agitació als escons.

Es procedeix a la discussió immediata.

Boucher, diputat de dreta, intima el Govern a explicar-se sobre la dimissió d'uns perits financers, a la qual cosa Vincent Auriol contesta dient que no pot obeir aquesta intimidació.

En aquest moment Blum entra a la sala, i és rebut amb aplaudiments per part dels diputats de les esquerres.

François Piétri anuncia que els plens poders són la base de totes les dictadures. Pregunta si és cert que el Govern tingui la intenció de requisar els valors estrangers que existeixen a França, per tal de constituir un fons de maniobra per a la defensa del franc.

Blum i Auriol protesten energicament contra aquesta insinuació.

Després de l'explicació del vot, és posat a votació el projecte de llei.

La Cambra aprova la concessió de plens poders en matèria financera per 346 vots contra 245.

EL SENAT TORNA A VOTAR EL PROJECTE

Paris, 19. — El Senat ha aprovat per 238 vots contra 62 el projecte de la Comissió de Finances, sense cap esmena.

La sessió ha acabat a dos quarts de vuit de la tarda, per a continuar demà, a dos quarts de 10 del matí.

EL REARMAMENT D'EGIPTE

El Caire, 19. — L'ambaixador d'Egipte a Londres anuncia que el ministre d'Afers estrangers egipci ha rebut un document per mitjà del qual el Govern britànic li informa que la indústria anglesa està en condicions de satisfer les comandes d'armes per a l'exèrcit egipci, sense cap mena de retard.

Per tant, el Govern egipci estima inútil, almenys actualment, acceptar les ofertes rebudes darrerament de certes fàbriques d'armes franceses i txecoslovaques.

De totes maneres, es preveu que Egipte comprarà a fàbriques no angleses material de guerra i equips militars, que no entren de ple dintre la definició d'armament establerta en el Tractat d'amistat anglo-egipci.

Ha mort l'autor de «Peter Pan»

Londres, 19. — Ha mort a Londres, a l'edat de 77 anys, el conegut escriptor anglès James Barrie, autor de la famosa obra «Peter Pan».

Després de salutar els representants de la premsa, els va parlar el Decret de Municipalització de les finques urbanes que acaba de publicar el «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya.

El company Capdevila digué que el Decret aprovat pel Govern, s'ajusta expressament al projecte que

RESSONS DE LA NOSTRA LLUITA

El raid San Francis co-Moscou

E Pol Nord ha estat sobrevolat pels aviadors soviètics

multes a dos comerciants de l'esmentada ciutat per haver fet conèixer a llurs amants quins eren els veritables destructors de Guernica, Durango, etc., i els resultats a què arribà la comissió investigadora nomenada per tal d'aclarir els fets dels esmentats bombardeigs.

Regna gran agitació entre la població civil, la qual pogué assabentar-se d'aquestes notícies. Es tem que les autoritats civils de San Sebastián ordenin una nova represalio contra la població civil.

QUEVIURES CAP A SANTANDER

Paulliac, 13. — Ahir a la nit els vaixells francesos «Proubanc» i «Perron Guirca», i «Tragatell», amb carregament de queviures, acompanyats cadascun d'ells amb un membre de la Comissió de no intervenció, sortiren de Verdun amb direcció a Santander.

Foren seguits a curta distància per l'avió de primera classe francès «Espinal», que els serveix d'escorta.

ELS FEIXISTES HAN DETINGUT DOS VAIXELLS RUSSOS

Moscou, 19. — Segons informacions rebudes d'Odessa, els vaixells soviètics «Kubana» i «Transbalt» foren detinguts prop de Gibraltar per vaixells pirates espanyols i conduïts a Ceuta per tal d'examinar l'ur carregament.

Fins avui aquests dos vaixells soviètics encara són al port de Ceuta.

INTOLERABLE!

Londres, 19. — La delegació del Govern d'Espanya en aquesta capital de nomena a l'opinió pública que el Govern anglès ha prohibit al capità del vaixell de guerra britànic «Resolution» que protegeixi més el vaixell mercant espanyol «Habana», que es dedica a evacuar la població civil de Bilbao.

NO EN SABEN RES, DIUEN

Londres, 19. — Als cercles navals es declara que «ignora tot el que fa referència a la denúncia publicada per la delegació d'Espanya a Londres, relativa al cas del «Resolution».

REPRESSIONS A SAN SEBASTIAN

Hendaia, 19. — Es reben informacions de San Sebastián en les quals es dona compte que han estat imposades fortes

Washington, 19. (Urgent). — L'agència Reuter anuncia que segons ràdiotelegrames rebuts pel consolat soviètic en aquesta capital, els aviadors soviètics han sobrevolat el Pol Nord a les 6'10, hora britànica, i que les darreres notícies eren prematures.

«TOT VA BE»

Washington, 19. — L'estació de ràdio i ancoratge a Alaska ha captat el missatge següent llançat pels aviadors soviètics que intenten el vol Moscou-San Francisco. «Tot va bé. Preguem d'informar-nos el que rebem de nosaltres. Dijous a les 15 h ocuparem la posició següent: 82 graus latitud, 54'10 longitud, alçada, 4.300 metres».

HAUVEU D'ARRIBAR A VUI AL MATI

San Francisco, 19. — El general William Gilmore, tècnic d'aviació, encarregat de seguir el vol dels aviadors soviètics i preparar l'aterratge, ha declarat que l'aparell hauria d'arribar a Edmuntón (Alberta), abans de migdia, hora de Nova York, i arribar a San Francisco el més aviat demà al matí.

L'AVIO ES TROBA EN TERRITORI CANADENCO

Nova York, 19. — L'avió soviètic que efectua el vol transpolar, a les 9'30 d'aquest vespre (hora espanyola) ha cursat per ràdiotelegrafia un missatge en el qual fixa la seva posició, o sigui que es troba a 100 milles del Fort Norman, en territori canadenc.

El missatge acaba dient que a tot funciona normalment.

El Fort Norman es troba a dos mil quilòmetres d'Edmuntón, Alberta, on ha estat captat el missatge per l'estació militar de telegrafia sense fils.

NEURASTENIA
ESGOTAMENT CEREBRAL
ESTATS DEPRESSIUS
TRASTORNS NERVIOSOS
Gotes fosforades GENOVE
FARMACIA DEL DR. GENOVE, RAMBLA DE LES FLORS, NUM.

-- GENERALITAT DE CATALUNYA --

EL PRESIDENT COMPANYS VA VISITAR L'ALCALDE SENYOR PI I SUNYER -- RENOVACIÓ DELS ORGANISMES DIRECTIUS DELS SINDICATS AGRÍCOLES DE CATALUNYA

L'honorable President de Catalunya, després de treballar durant el matí d'ahir a la Residència, es traslladà al migdia als departaments oficials, on rebé els informadors i els feix interessants declaracions que feien en lloc preferent d'aquesta edició.

El senyor Companys, a primera hora de la tarda, estigué a l'Ajuntament a visitar el senyor Pi i Sunyer, que després el complimenta en reintegrar-se a l'Alcalde.

LA CONSELLERIA D'AGRICULTURA ENVIARÀ UNA REPRESENTACIÓ AL XXV CONGRÉS DE LA MUTUALITAT I COOPERACIÓ, DE FRANÇA

Del 24 al 27 del mes que som, a la veïna República francesa es celebrerà el XXV Congrés Nacional de la Mutualitat i de la Cooperació Agrícola, el qual tindrà lloc a la ciutat de Vals-les-Bains, Departament d'Ardeche.

En el programa d'aquest Congrés hi figuren, a part d'altres actes complementaris, quatre importants sessions de reports tècnics i d'especialitats en el curs de les quals s'audiaran diverses qüestions d'actualitat estretament relacionades amb el crèdit, la mutualitat i la cooperació agrícola.

Tots els ponents que prendran part en les sessions del Congrés són prestigioses personalitats de les esferes mutualista i cooperativa del medi agrícola d'aquell país. En un dels actes a celebrar també hi assistirà el ministre d'Agricultura del Govern francès.

Per l'extraordinari interès que revesteixen aquestes activitats dels principals exponents de l'organització agrícola del país veí, i per haver estat expressament invitada a aquest objecte, la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat enviarà una representació al Congrés esmentat.

SON DISSOLTS ELS CONSELLS DIRECTIUS O JUNTES DE TOTS ELS SINDICATS AGRÍCOLES

El «Diari Oficial» publica un decret del Departament d'Agricultura que, entre altres coses, disposa:

Article primer. Es declaren dissolts els Consells Directius o Juntes de tots els Sindicats Agrícoles de Catalunya. Igualment s'entendran dissolts les Comissions consultives i les de revisió i de control dels Sindicats Agrícoles que es trobessin en funcionament al moment de la publicació del present decret.

Article segon. La renovació dels organismes directius dels Sindicats Agrícoles es farà necessàriament a tot Catalunya el diumenge, dia 25 de juliol del 1937, segons les normes que es publiquen com a anex al present decret, les quals substitueixen per aquesta vegada les previstes en el Reglament d'aplicació del decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra del 19 d'octubre del 1936.

EL DELEGAT ESPECIAL DEL CONSELLER D'ECONOMIA COMENTA EL DECRET DE MUNICIPALITZACIÓ DE LES FINQUES URBANES

Al despatx de la Conselleria d'Economia rebé ahir els periodistes el delegat especial del conseller Valeri Mas, senyor Andreu Capdevila.

Després de salutar els representants de la premsa, els va parlar del Decret de Municipalització de les finques urbanes que acaba de publicar el «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya.

El company Capdevila digué que el Decret aprovat pel Govern, s'ajusta expressament al projecte que

va elaborar el Consell d'Economia de Catalunya.

Aquest organisme en el qual hi ha representats tots els partits polítics i sindicals, va treballar intensament a la confecció de l'esmentat projecte, la gestació del qual va resultar en extrem laboriosa.

Foren diversos els anteproyectos i contraproyectos i esmenes que es presentaren per les diverses representacions fins que tots varen arribar en un punt de coincidència que és el que regeix el projecte el qual s'ha fet públic.

Es d'esperar — digué el company Capdevila — que la nova ordenació de la propietat urbana que té com a base el Muncipi, serà eficient i establirà un ordre eficaç per l'administració i aprofitament de l'important font d'empreses que representen les rendes urbanes.

Acabà el company Capdevila fent constar l'encert del projecte per la ponderació que representa la nova estructura orgànica que s'estableix i aprofita l'avinentesa per a felicitar públicament al Consell d'Economia de Catalunya per la important tasca que realitza.

PER A LES ENTITATS PROFESSIONALS

La Delegació de Treball de la Generalitat de Catalunya fa arribar a totes les entitats professionals de Barcelona i territori de l'ex-provincia, l'obligació que tenen de donar compliment a tot el que disposa la vigent llei del 8 d'abril del 1932.

antena

(Ve de la primera pàgina.)

sobre la seva actuació des del Govern?

Paciència, que amb paciència maduren les nespres. Llegiu, llegiu a «Nuevo Aragón»: «Hoy, frente al fascismo internacional, ocupa un puesto de honor en el Gobierno de la Republica española. SU LABOR ES FORMIDABLE. A su buen sentido político, a su talento, a su honradez, a su prestigio universal, SE DEBE NUESTRO TRIUNFO MATERIAL EN LA PENINSULA y nuestro triunfo moral en todo el mundo. A él debemos todos los españoles el que la REPUBLICA CUENTE HOY CON UN EJERCITO POPULAR, DOTADO DE TODOS LOS HEROISMOS Y DE TODAS LAS ARMAS».

La victoria es nuestra gracias a él y a Buenaventura Durruti».

Ens sembla que amb el que acabem de copiar n'hi ha prou per a deixar ben sentit el formidable paper que Prieto ha jugat en la guerra.

L'article de «Nuevo Aragón» ens dona, doncs, la raó, per indirecta, quan escriu que no es pot muntar una campanya sobre l'arena. Al cap d'un temps d'aquells articles que la «Sol» fabricava diàriament contra l'obra de Prieto, precisament, «Nuevo Aragón» apareix exaltant al màxim l'obra del diputat i ministre socialista.

Compte, doncs, amb les tàctiques i amb les campanyes contra col·lectivitats o individus. Quan s'engeguin han de tenir un mínim de fonament. Altrament, al cap d'un temps, plou i plou i surt el cartró.

EL PAGAMENT DE LA PATENT D'AUTOMOBILS

El Servei de Recaptació de la Generalitat de Catalunya fa arribar als propietaris i usuaris de vehicles a motor veïns de Barcelona, l'obligació que tenen d'adquirir la Patent Nacional per a la circulació d'automòbils, el termini del qual finalitza el dia 30 del mes que som. En cas de no ésser retirats, s'incorrerà en les sancions decretades pel Govern de la República.

SOBRE LA REQUISITA DE VEHICLES PER GUERRA

El Consell del Transport de la Conselleria de Serveis Públics comunica a tots els que els nagin estat requisats vehicles —cotxes, camions, automòbils, etc.— per Guerra, que es serveixin passar a comunicar-ho a l'esmentat Consell, Avinyuda 14 d'Abri, 403, tots els dies feiners, de nou a una i de quatre a set.

AIXO US FARA BE

Us sentireu tan alegre i actiu com en els vostres millors temps. Oblideu-vos dels purgants violents.

Quan sentiu el cap pesat i cansat el cos; quan estigueu abatut, nerviós, sense apetit, no exagereu les vostres preocupacions fins a emmalaltir de debò, ni amb la intenció de curar-vos, no prengueu tampoc qualsevol purgant, ja que podria resultar-vos més perjudicial que beneficiós.

El que vos necessiteu és simplement netejar l'intestí gros, perquè estant obstruït, entorpeix el funcionament de tot l'organisme. Allò que faria el vostre propi metge ho podeu fer vos: ajudar-vos amb una preparació vegetal inofensiva, però eficaç, per a eliminar tota deixalla tòxica.

Abans de prendre, en anar a dormir, dues pindoles de Brandreth i no us preocupeu més. Les venen les bones farmàcies. No admeteu substituts. Preu: 185 pessetes.

Agents a Espanya:

Uriach, E. G., Bruc, 49 - Barcelona

“GAVIOTA”
el vestit de bany perfecte

A tots els compradors d'articles de bany se'ls obsequiarà amb pilotes de goma, patins, galledes, pales i sacs de platja

CASA VILARDELL

Empresa socialitzada

VIA DURRUTI 49-51 (ABANS LAIETANA); HOSPITAL, 36-38; FONTANELLA, 17; SALMERON, 17; CARME, 73

Rhumprat

LA GUERRA

(Ve de la primera pàgina.)

«LA NOSTRA CIUTAT ESTÀ SOFRINT ELS MAJORS EMBATS DEL FEIXISME INTERNACIONAL»
—DIU EL DELEGAT BASC A MADRID

Madrid, 19. — Un periodista va conversar ahir, a la tarda, amb el delegat del Govern d'Euzkadi a Madrid, senyor Sosa Barrenechea.

La conversa ha girat entorn de la resistència heroica que els bascos oposen als soldats tramesos pels països totalitaris.

«Com veieu la situació de Bilbao, tenint en compte els detalls que sens dubte coneixeu? — li ha preguntat.

«No cal fer-se il·lusions. La nostra ciutat està sofrint millor dit, continua sofrint els majors embats del feixisme internacional. Ningú no desconeix que s'han posat en joc tots els materials bèl·lics i s'ha operat amb tots els extrems de crueltat amb l'objecte de minvar, pel terror, la capacitat de resistència dels meus paisans. Però malgrat aquesta impressió, que en podríem dir veritable, però mai pessimista, he de fer constar que cada hora, cada minut que passa, es tradueix en l'enfortiment d'una convicció que no m'ha abandonat un moment: Bilbao, el ja heroic Bilbao, no serà del feixisme. Els seus habitants, l'esperit dels quals s'ha forjat en la lluita per la llibertat a través de diverses generacions, s'han clavat la consigna que va fer Madrid invencible i defensar el terreny pam a pam, centímetre per centímetre. S'han clavat a terra, i abans d'abandonar-la preferirien morir.

«Tenim notícies —ha preguntat el periodista— que el Govern de la República ajuda eficaçment Euzkadi. ¿Podeu dir-nos quelcom, si és que no ho impedeix la discreció?»
«Efectivament. He d'afegir una altra aversada el factor cronològic tan important en les guerres. Efectivament, cada moment que passa, aquest ajut que vos en deia eficaç, es tradueix en el millorament bèl·lic de les nostres forces i redunja a benefici de la defensa de Bilbao. Aquest fet es produeix, com us he dit, cada hora que passa, i això ens permet de dir que avui estem millor que ahir i demà estarem millor que avui.

ELS FACCIOSOS HAN RE-PETIT A LA CARRETERA DE BILBAO A SANTANDER, ELS ACTES BARBARS DE LA DE MALAGA A ALMERIA

Bilbao, 18. (Del corresponent especial de l'Agència Espanya). — L'espectacle de l'assassinat de la població civil que evacuava Bilbao, perpetrat per l'aviació de Hitler, no s'esborrarà mai més del seu record. Estava convençut que res no podia ésser més atroz que la matança dels innocents fugitius de Màlaga, que jo vaig presenciar, i he de confessar que m'he equivocada.

El que jo he vist a alguns quilòmetres de Bilbao, per la carretera de Santander, és el més horrible de tot el que s'ha esdevingut en la guerra d'Espanya. Des de bon matí, a la tènue claror de l'alba, un llarg seguit de dissortats, carregats amb tot allò que no podien portar amb ells, s'anaven movent per la carretera, abandonada per la seva llarg, abandonada Bilbao. La corrua es componia gairebé exclusivament de dones i infants. També en formaven part alguns vells.

Empenyent carros plens de roba i de mobles; arrossegant cotxes d'infants, sostenint-se els uns als altres, tota aquesta gent, pàl·lida, emmagrada per les privacions, els nervis deserts pels bombardeigs de cada dia, marxava amb les llàgrimes als ulls, obligats a abandonar la seva ciutat destruïda, amb l'esperança de trobar a Santander una llar precària, però més pacífica.

Quan el cap d'aquesta trista columna arribà a l'altura d'Iraurgi, omplia l'espai el ronc dels motors d'aviació. Volant arran de terra, quinze avions «Heinkel» —els mateixos que destruïren Guernica, Durango i cinquanta poblacions basques— aparegueren sobre la carretera. Caigué una bomba, una altra, una altra...

Aterrits, els evacuats es clavaren a terra. Els aparells alemanys al servei dels insurgents s'allunyaren. Deu minuts més tard, quan la caravana s'havia tornat a posar en marxa, tornaren les esquadres rebels i, volant a poca distància de terra, dispararen les seves metralladores contra les dones, els vells i els infants.

A tot el llarg de la carretera sonà un crit de mort. La matança començava a causar víctimes innocents. Durant dues hores i mitja, en intervals de deu minuts, els avions facciosos bombardejaren i metrallaren cada vegada amb més acarnissament, la població civil sense defensa i sense protecció possible. Quan algunes ambulàncies arribaren des de Bilbao per a socórrer els ferits, gran nombre d'aquests ja havien sucumbit.

No he conegut res de més tràgic que la visió d'aquests evacuats assetjats i metrallats fins en la seva fugida desesperada, prosseguint el seu camí, escrutant amb els ulls d'enfolliment o de resignació un cel poblat d'avions de mort.

COMUNICATS OFICIALS

AL CENTRE HA ESTAT VOLADA LA CASA BLANCA -- LES POSICIONS ENEMIGUES DE GUILERO I SANTULLANO (ASTURIAS) EFICAÇMENT BATUTES -- OCUPACIO DE LES COTES 800 I 810, AL SUD

DEL MINISTERI DE DEFENSA

València, 19. — Comunicat oficial facilitat pel Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Aquest matí, forces de la sisena Divisió procediren a la voladura de l'anomenada Casa Blanca, situada a la carretera d'Extremadura, en la qual es suposa que hi havia una forta guarnició integrada per regulars, falangistes i facciosos de «Renovación Española».

L'edifici quedà reduït en runes i les nostres tropes es llançaren amb admirable esperit a l'assalt i ocuparen les línies i la casa del capellà propera a l'edifici volat, després de mantenir amb els facciosos un nodrit foc de morter i fusell.

El nombre de baixes produït a l'enemic ha estat bastant gran. S'ha trobat entre les runes restes d'armament i algunes caixes de municions. Als altres fronts d'aquest Exèrcit, foc de canó i fusell, sense conseqüències, i es refusaren fàcilment dos intents d'atac enemic pel front proper a la capital.

L'artilleria facciosa ha canonejat en la jornada d'avui el caser urbà de Madrid.

NORD (Biscaia). — L'enemic intensifica la seva pressió sobre Bilbao els defensors de la qual continuen batent-se amb incògnita valentia. Els facciosos, que han aconseguit fer passar algunes forces per la vorera esquerra del Nervion, concentren el seu afany a impedir l'evacuació de la població civil.

Es lluren combats molt sangnats.

ASTURIAS. — Lleugers focs d'artilleria. La nostra ha batut eficaçment les posicions de Guilero i Santullano.

Pels altres sectors d'aquest front, trets sense importància.

Es passaren a les nostres files vint-i-dos paisans i cinc soldats amb armament.

SUD. — S'ha refusat un atac enemic a la nostra línia de Loma de Buenavista i Sierra Castaño, i les nostres tropes han ocupat les cotes 800 i 810.

Es presentaren a les nostres files alguns soldats amb armament. Als altres fronts, sense novetats.

EL DEL GOVERN CATALA

Comunicat del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya:

El del matí:
La nostra artilleria ha disparat sobre els polvorins d'Osca amb gran eficàcia i ha causat a més algunes baixes vistes.
Foc de fusell, metralladora i canó a diversos sectors del front.
S'ha passat als nostres rengles un legionari.

El de la nit:
Al matí d'avui i a primeres hores de la tarda l'enemic preu un bombardeig d'aviació i preparació artilleria, protegit per tres carros d'assalt ha llançat la seva infanteria contra les posicions del Puig dels Miracles recentment ocupat per les nostres forces les quals es defensaren amb tota energia. S'intentà un carro enemic i així s'obligà a retornar a les seves posicions a la infanteria enemiga.
La nostra aviació ha realitzat vols de protecció pel sector d'Osca.

FRONT D'ARAGO

Cinquanta-cinc aparells republicans han bombardejat els objectius d'Osca

Basastre, 19. (De l'enviat especial de Febus). — Poca activitat hi ha hagut durant la jornada del dia d'avui als diversos fronts de combat, i especialment els que estan propers d'Osca.

La infanteria lleial, igualment que l'artilleria, s'ha limitat a contestar diverses agressions enemigues que han acabat sense cap conseqüència per la nostra part.

En canvi l'aviació ha tornat a actuar intensament. Sortiren diverses esquadres d'aparells lleials de diferents aeròdroms i en un moment determinat arribaren a juntar-se fins 55 aparells, la majoria dels quals eren de bombardeig. Tots junts marxaren cap a Osca, deixant caure a l'esmentada ciutat més de 150 bombes.

Des del nostre camp s'oïren perfectament les explosions contemplades els efectes causats per les bombes.

Més tard, un altre grup d'aparells lleials evoluciona per espai de mitja hora damunt els parapes enemigues, i els nostres caçadors efectuaren diversos focs rasant amb feliç resultat.

S'ha de fer constar que durant tota la jornada l'actuació de l'heroica aviació republicana no es veí molestada el més mínim per part dels caçadors facciosos i els nostres avions foren els amos de l'aire durant tot el temps que emplearen per a portar a cap la seva afortunada intervenció.

En canvi l'aviació ha tornat a actuar intensament. Sortiren diverses esquadres d'aparells lleials de diferents aeròdroms i en un moment determinat arribaren a juntar-se fins 55 aparells, la majoria dels quals eren de bombardeig. Tots junts marxaren cap a Osca, deixant caure a l'esmentada ciutat més de 150 bombes.

Des del nostre camp s'oïren perfectament les explosions contemplades els efectes causats per les bombes.

Més tard, un altre grup d'aparells lleials evoluciona per espai de mitja hora damunt els parapes enemigues, i els nostres caçadors efectuaren diversos focs rasant amb feliç resultat.

S'ha de fer constar que durant tota la jornada l'actuació de l'heroica aviació republicana no es veí molestada el més mínim per part dels caçadors facciosos i els nostres avions foren els amos de l'aire durant tot el temps que emplearen per a portar a cap la seva afortunada intervenció.

En canvi l'aviació ha tornat a actuar intensament. Sortiren diverses esquadres d'aparells lleials de diferents aeròdroms i en un moment determinat arribaren a juntar-se fins 55 aparells, la majoria dels quals eren de bombardeig. Tots junts marxaren cap a Osca, deixant caure a l'esmentada ciutat més de 150 bombes.

Des del nostre camp s'oïren perfectament les explosions contemplades els efectes causats per les bombes.

Més tard, un altre grup d'aparells lleials evoluciona per espai de mitja hora damunt els parapes enemigues, i els nostres caçadors efectuaren diversos focs rasant amb feliç resultat.

S'ha de fer constar que durant tota la jornada l'actuació de l'heroica aviació republicana no es veí molestada el més mínim per part dels caçadors facciosos i els nostres avions foren els amos de l'aire durant tot el temps que emplearen per a portar a cap la seva afortunada intervenció.

En canvi l'aviació ha tornat a actuar intensament. Sortiren diverses esquadres d'aparells lleials de diferents aeròdroms i en un moment determinat arribaren a juntar-se fins 55 aparells, la majoria dels quals eren de bombardeig. Tots junts marxaren cap a Osca, deixant caure a l'esmentada ciutat més de 150 bombes.

Des del nostre camp s'oïren perfectament les explosions contemplades els efectes causats per les bombes.

Més tard, un altre grup d'aparells lleials evoluciona per espai de mitja hora damunt els parapes enemigues, i els nostres caçadors efectuaren diversos focs rasant amb feliç resultat.

S'ha de fer constar que durant tota la jornada l'actuació de l'heroica aviació republicana no es veí molestada el més mínim per part dels caçadors facciosos i els nostres avions foren els amos de l'aire durant tot el temps que emplearen per a portar a cap la seva afortunada intervenció.

Consell de ministres

Es tractà de l'Ordre Públic a Catalunya

València, 19. Ahir se celebrà el Consell de ministres ordinari. La reunió començà a les sis i acabà a les onze i vint minuts.

Hi han assistit tots els ministres a la sortida, el d'Instrucció Pública ha donat als periodistes la referència següent:

El Consell ha despatxat nombrosos assumptes. S'ha ocupat amb detenida dels problemes d'ordre públic en general i especialment en el que fa a Catalunya; han estat acordades normes que cal fixar per a la normalització completa de l'ordre públic.

El ministre de Treball ha estat autoritzat per a suprimir en absolut les vacances estiuencs d'obres i empleats, per considerar el Govern que en moments que els nostres braços soldats lluiten sense repòs als fronts és antipatriòtic i vergonyós que ningú pensi a gaudir de repòs, minvant la producció i llurant-se a una folgança inadmissible en aquests moments.

Així mateix el Govern acordà suprimir el funcionament de les comunitats de milícies que existien encara a la reguargada. Llurs comandaments s'incorporaran a l'exèrcit regular.

Per últim digué que havia estat designat ambaixador d'Espanya a Bèlgica el senyor Mariano Ruiz Funes, respecte al qual s'ha rebut ja el plàcet del Govern belga.

plafja bany el siglo

L'enterrament dels 50 mariners morts al "Jaime I"

Cartagena, 19. — La ciutat de Cartagena tota ha rebut un tribut de respecte als mariners del «Jaime I» morts abans d'ahir a conseqüència d'una explosió.

Els cadàvers, en nombre de cinquanta, foren col·locats en deu camions. La presència del dol estava formada pel subsecretari de Marina, Antonio Ruiz; el comissari polític de la flota, Bruno Alonso; el cap de la flota, Miquel Buia; el cap de la Base, Valentí Fuentes; el cap d'Ordre Públic; el tinent coronel de Carabiners; el governador i l'alcalde de Múrcia; el tinent coronel d'Artilleria, Horacio; el de la mateixa graduació d'Artilleria, Domènec Hoja; el comandant militar de la plaça, Lázaro Gómez Díaz; l'alcalde de Cartagena i el cònsol de la Gran Bretanya.

Davant els fèretres ha desfilat la dotació completa d'un dels vaixells, una secció de les reserves de dotacions, diverses companyies d'Infanteria de Marina. Hi ha assistit també la banda de música del Regiment Naval. Abans de posar-se en marxa la col·lectiva han desfilat per davant dels cadàvers tots els altres tripulants del «Jaime I». Al mateix temps ha evolucionat en perfecta formació una esquadra d'avions.

TRENCATS GUARIMENT RAPID I ECONOMIC ORTOPEDIA TEIXIDO ARIBAU N.º 5

VALENCIA

IRUJO, RESTABLER

València, 19. — Millorat de la seva dolència, el ministre de Justícia, que ahir ja assistí al Consell de ministres, s'ha reintegrat aquesta tarda al seu despatx oficial.

CARLES DE BARAIBAR, NOU DIRECTOR DE «ADELANTE»

València, 19. — Ha estat nomenat director del diari socialista «Adelante», organ de la Federació Provincial Valenciana, el conegut periodista i ex-sotsecretari de Guerra, Carlos de Baraibar.

GORDON ORDAS ANIRA A MADRID

València, 19. — L'ambaixador d'Espanya a Mèxic, Gordon Ordas, ens ha manifestat que es proposa marxar a Madrid amb objecte de passar un parell de dies a la capital de la República per tal de conèixer de prop l'epopeia dels defensors de Madrid i que després sortirà amb direcció a Barcelona per a restituir-se al seu lloc diplomàtic.

CAMISERIES DEULOFEU

Plaça de la República, 3
Call, 30 - Telèfon 19873
Rambla de les Flors, 4
Telèfon 19657

BARCELONA

PRESENTEN ACTUALMENT LES MES SELECTES NOVETATS EN

CAMISES, PIJAMES, CORBATES, MITJONS, CINTURONS, etc.

Especialitat en la mida

Preus limitats

Reïts per a aporadors

Casa Grau

Mercaders, 36 - Tel. 25645

EL GOVERN NAZI MENT DES CARADAMENT

València, 19. — A tres quarts de deu de la nit, el Ministeri de Defensa Nacional facilità la següent nota:

«Agències oficioses alemanyes han llançat avui la notícia que el Govern de Berlín assegura que el creuer «Gleitzig», de dita nacionalitat, ha estat agredit en dues ocasions aquests últims dies per submarins al servei del Govern de la República espanyola els quals dispararen contra el diversor torpedes sense aconseguir tocar-lo.

El ministre de Defensa Nacional afirma que aquestes manifestacions són absolutament falses. Cap unitat de la nostra esquadra ha realitzat contra l'esmentat vaixell semblant agressió i en consignar tan rotundament negativa que tendeix a tallar una veritable manobra, el ministre ho fa no solament sota la respectabilitat que pot donar-li el càrrec de ministre, sinó que l'anfanga adhic amb el seu honor personal, que mai no invocaria, ni encara per raons d'Estat, per a desmentir fets que considerés certs o sobre l'existència dels quals en tingués algun dubte.»

Ajut a Euzkadi

Ayut, al «Casal de la Plana de Vics» exposició de fotografies.

Els Ajuntaments de Cubells, Palamós i Bovera han tramés articles alimentaris per ajudar el poble basc.

La Comissió Oficial d'Ajut a Euzkadi assabenta a totes les organitzacions, partits i entitats de Catalunya que tinguin credencials comissions o delegacions per ajudar Euzkadi, que poden passar a recollir llur credencial al Passeig de Pi i Margall, 36.

Adquirir el segell d'AJUT INFANTIL DE LA REGUARGA a benefici dels infants víctimes del feixisme

TERMINI DE CINQ DIES PER A PAGAR ELS LLOGUERS DE FEBRER I MARÇ

La Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana va fer pública el dia 9 del mes que som, per mitjà de la ràdio i de la premsa, la següent nota «dregada als llogaters retardats en el pagament:

«La Comissió Mixta d'Administració i Control de la Propietat Urbana fa avinent als ciutadans de Barcelona que no han satisfet encara l'import dels respectius lloguers corresponents als mesos de febrer i març que estan en l'obligació de fer-ho durant el termini de vuit dies. Aquesta Comissió prendrà les mesures pertinents contra aquells que, transcorregut l'esmentat termini, continuïn en descobert en el pagament dels lloguers esmentats.

Una immensa majoria de ciutadans que resultaven afectats per la nota anterior han respost a la crida i han liquidat normalment els seus lloguers.

Per contra, uns pocs ciutadans continuen morosos i oblidant el més elemental deure de ciutadania que, en els difícils moments perquè es passa, imposa una recíproca col·laboració i sacrifici.

La Comissió, per tal d'evitar els conseqüents perjudicis, els invita per darrera vegada perquè facin efectius els lloguers corresponents als mesos de febrer i març, donant-los un nou i darrer termini de cinc dies amb el ben entès que, transcorregut aquest i sense nou avís, la Comissió procedirà en conseqüència contra els morosos.

Fets diversos

ELS COTXES SEQUEIXEN VOLANT

A Manuel Traveria, a la rambla de Catalunya li robaron l'auto 63362 que havia deixat allí.

També al carrer de Sepúlveda li robaron el cotxe 62507 a Antoni Amigo.

EMPLEAT INFIDEL

El comitè de control de les Indústries Lionel denuncià al Jutjat la desaparició d'un empleat que s'ha emportat una creuada quantitat en metlles i a més uns xecs que suposen hauria cobrat.

CARTERA QUE DESAPAREIX

Al mercat de la Boqueria a Antoni Quintana Freixas uns desconeguts li furtaren la cartera, on portava 1.300 pessetes i documents.

ACTIVITAT DELS LLADREGOTS

En una torre del carrer del Doctor Carulla, número 7, propietat de Robert Bennie, penetraren els lladregots i s'emportaren tot el que hi havia de valor.

NO ESTIGUEU NERVIOSA

«He estat sempre una persona nerviosa i tot el meu estat s'en ressentia. Un no res em contrariava. M'irritava fàcilment i esdevenia neurastènia. Un dia vaig llegir l'anunci de la Quintonina i la vaig provar. Això va fer que pogués dominar els meus nervis i el meu organisme està avui en perfecte estat. Mme. J. C... a Rodés. La Quintonina costa solament Ptes. 3.— A totes les farmàcies.

FRONT DEL CENTRE

L'exèrcit republicà ha millorat les seves posicions a diversos sectors del front. -- La Casa Blanca ha estat volada pels nostres dinamiters

ELS CANONS FEIXISTES DISPAREN SOBRE MADRID

Madrid, 19. — Durant les darreres hores de la passada nit i primeres de la matinal, els canons feixistes han disparat criminalment sobre Madrid. Una vegada més el sofert poble madrileny veu interromput el seu descans pels trets de les bateries estrangeres. Afortunadament els projectils que llançaven els invasors produïren poques víctimes i escassos danys.

Les nostres bateries respongueren adequadament a les dels estrangers i el duel de canó durà quasi dues hores, fins que les bateries faccioses hagueren d'emudir.

A LA CARRETERA DE LA CORUNYA ELS NOSTRES DINAMITERS VOLEN DIVERSES CASES

Pels sectors del nord propers a Madrid hi ha hagut aquesta matinal una extraordinària activitat.

Des de primeres hores de la nit les forces republicanes es dedicaren a acomplir determinades ordres del comandament. Quan aquestes estiguessin acomplides, els soldats de la República ocuparen les posicions que se'ls encomanà i esperaren noves ordres de la Superioritat.

Al sector de la carretera de La Corunya es produïren diverses explosions d'unes mines que esfondraren sorollosament diversos edificis que fins aquells instants havien ocupat els rebels.

En alguns immobles, en produir-se l'explosió de les nostres mines, hi havia bastants facciosos; en altres, no. En resum, les víctimes han estat en gran nombre, puix les explosions que han sentit els veïns de Madrid aquesta matinal han estat tres, seguides d'altres de menys importància.

Els edificis i posicions volades en aquest sector són diversos.

HEM EIXAMPLAT EL FRONT

També a determinat sector de la carretera d'El Pardo s'han efectuat operacions d'aquesta naturalesa, amb els conseqüents danys i pèrdues per als rebels.

Les nostres forces, després de realitzar aquestes operacions, han efectuat incursions al camp rebel i s'han apoderat de les posicions que restaven enderrocades i que els escassos supervivents feixistes havien abandonat. D'aquesta manera el nostre front s'ha estès notablement i ha guanyat molt en profunditat i solidesa.

S'han establert determinats contactes entre les forces que actuaven en diversos sectors d'aquest front, amb la qual cosa la nostra línia és molt més sòlida.

Des de les nostres noves posicions, la fortificada seguidament, han sortit les nostres patrulles a reconèixer el camp enemic. Han tornat en claror el dia. Han portat material de guerra i la comprovació dels estralls soferts per l'enemic durant l'operació d'anit.

Després, les nostres bateries han començat a actuar intensament sobre les posicions rebels, no solament del nord de Madrid, sinó sobre les de tots els fronts propers a la capital de la República.

El canoneig ha estat d'una intensitat i d'una eficàcia quasi sense precedents. Durant algunes hores, amb interals prefixats, els canons de la República han disparat sobre les posicions de l'invasor. S'han pogut comprovar els estralls causats pels nostres projectils.

Acte seguit, les nostres forces han realitzat determinades operacions de càstig en alguns punts dels fronts propers a Madrid, amb preferència als del nord.

PRESSIO REPUBLICANA

També prop de Cerro Rojo les nostres forces han pressionat sobre l'enemic. Fins després del migdia

les nostres tropes han estat castigant l'enemic amb energia i severitat. Després, les nostres bateries que castigaven la reguargada de la facció han canonejat amb intensitat les posicions rebels, per a impedir a l'enemic cap moviment.

Als diversos sectors del front del Centre, l'aviació facciosa ha realitzat en la matinal d'avui diversos vols de reconeixement. Unes vegades les nostres bateries antiaèries i d'altres els nostres aparells de càstig impediren als avions estrangers de prendre dades sobre les nostres posicions i bombardejar-les.

Les operacions realitzades en diversos sectors del front del centre propers a Madrid, tenen importància i encara no han acabat a l'hora en què escrivim aquestes ratlles. Les bateries de la República i l'aviació continuen protegint l'acció dels nostres soldats.

INCURSIONS PEL SUD DEL TAJO

Al sud del Tajo els soldats de la República han realitzat diverses excursions sobre la serra d'Arrayanes, i han comprovat que l'enemic s'ha retirat bastant, la qual cosa ha permès una lleugera rectificació de línies favorable a l'exèrcit popular.

Pel nord d'aquest front també es realitza una operació, encara sense acabar.

Als altres sectors l'aviació i l'artilleria republicanes han portat el pes de la jornada.

Les nostres bateries han bombardejat les posicions rebels i l'aviació ha efectuat vols d'observació sobre el camp facciós.

Les forces republicanes que actuen al sector d'El Tiemblo han avançat llurs posicions en el dia d'avui.

UNA VOLADURA EFECTUADA A LA CARRETERA DE LA CORUNYA HA CAUSAT 400 MORTS ALS REBELS

Madrid,

Xatarderies

MARLENE DIETRICH ESTÀ INTRIGADA

Marlene Dietrich no ha pogut esbrinar encara d'on havien sortit les còpies del retrat que diversos admiradors li presentaven per tal que les autografés a la seva arribada a Hollywood procedent d'Anglaterra. Marlene no havia vist mai el retrat i suposa que havia posat sense saber-ho per a algun fotògraf aficionat.

LES MANIES DE COL·LECCIONAR

Martha Raye, la nova actriu còmica del lloc, s'ha dedicat a col·leccionar perfums. Diu que ja té reunides 47 varietats de les més exòtiques. Quantes varietats caldran per completar la col·lecció?—preguntem nosaltres.

CONTE CURT

Marvyn Mann, una comedia d'Hollywood, lluita amb entusiasme per espai de diversos mesos per tal d'aconseguir una col·lecció als estudis. Finalment aconseguí una col·lecció que semblava que no podia ésser millor, ja que es tractava del film de Bing Crosby «Buddy in the Sky», però a penes havia començat a treballar, va rebre un telegrama de la seva mare i decidí tornar-se'n cap a Xicago, la seva ciutat natal. «Què havia succeït? La seva mare acabava d'heretar una fortuna! No està mal, veritat? Però quantes noies haurien deixat de costat la possibilitat d'una carrera al cinema?

EL PODER DE L'AMOR

Dorothy Lamour mena fer una m-

plació mida natural d'uns dels seus retrats i els va trametre al seu espòs amb motiu de l'aniversari del seu naixement.

LES ANGOIXES D'UNA ESTRELLA

Marlene Dietrich està molt ocupada amb els preparatius del seu nou film «Angels». Es passa els dies conferenciant amb el seu director, Ernst Lubitsch, i amb el famós modista Travis Banton, que corre a càrrec del vestuari i al qual Marlene no es cansa de fer-li indicacions.

SERVEI PARTICULAR D'ESCORTES PER A DAMES DESEMPARADES

Ted Peckham, que amb el seu «Servei d'escorta particular per a dames desamparades» ha donat molt a parlar als periòdics de dos continents, es veu obligada a traslladar-se de l'hotel Ambassador, a les poques hores d'haver arribat a Hollywood per tal de poder trobar uns moments de repòs. Peckham arriba a la capital del cinema per tal d'actuar d'assessor d'una pel·lícula que la Paramount fil-

marà aviat amb el títol de «Gentlemen for Hire» (Caballeros d'alquiler), basada amb els incidents ocorreguts a Peckham des que fundà la seva empresa. Les crides telefòniques de dames que sol·licitaven la seva companyia i les de joves desitjosos d'aplegar-se a les seves files, foren les que la varen obligar a canviar-se d'hotel.

A propòsit, Peckham digué que tenia en projecte anar a Londres per tal d'assistir a la coronació del rei Jordi VI, capitanejant una dotzena d'ex-strears del lloc que estaran a disposició de les dames disposades a preus excepcionals.

UN NOU FILM VIB VIB VIB

La pròxima pel·lícula de Jack Benny per a la Paramount es titularà «Artistas and Models» (Artistes i models), i en ella actuarà de primera actriu Dorothy Lamour, protagonista del film «La princesa de la selva» (Jungle Princess), que ha tingut un èxit sensacional a totes aquelles poblacions que s'ha exhibit fins a la data.

La vida privada de les estrelles

JOAN BLONDELL

La jove i encisadora senyora de Dick Powell és molt formosa, molt activa i molt afectuosa. Com a actriu representa l'esperit de la joventut i la gràcia, com a dona és el prototipus del que totes voldríem ésser: bona mare, gran amiga i experta en l'art de fer de la seva llar un oasi de pau i de ventura.

ABANS QUE TOT, MARE

Joan Blondell viu a Hollywood, prop dels Estudis dels germans Warner, que és on ella treballa. Aquesta circumstància li permet trobar-se prop del seu fill Norman Scott Barnes, aduït en les hores que ella exerceix la seva labor davant les càmeres. Això és per a ella molt important, perquè abans que tot, és una atractiva dona o estudiant de l'escola dramàtica, Joan és essencialment la mare de Norman Scott. La seva salut, les seves comoditats, els seus jocs i alternatives, en general, són per a ella el primordial. Després de Norman Scott, Joan, pensa naturalment en el seu marit i després en la seva carrera cinematogràfica.

No la censuren per posar la seva carrera en tercer lloc. Joan és molt sincera i tota dona sap que així és com ha d'ésser. Una vegada que Joan ha aconseguit amb els seus deures amb el seu fill, el seu marit i el seu treball, pensa en ella mateixa i tracta de conservar-se en perfecta salut i de bon humor per a poder portar amb major habilitat el seu comés davant la càmera.

UN DELS PITJORS ENEMIGS DE L'ARTISTA

Com ja sabem, el major enemic que té la bellesa és la puresa, però això Joan és tan bella, perquè mai no ha comès aquest defecte. En presentar-se en gires artístiques a tot el Continent americà, així com a Europa, Xina i Austràlia, aquesta activitat l'ha mantingut perfectament conscient que per a cada hora hi ha un deure que complir en la vida de la dona.

Fou artista de circ i corista; però en qualsevol situació on s'hagi trobat Joan Blondell ha estat sempre l'actriu disposada a sacrificar tot el seu temps per tal d'avançar en la seva carrera i perfeccionar-se per a fer-se la favorita del públic.

LA PRIMERA OPORTUNITAT

Va obtenir la seva primera oportunitat d'aparèixer al cinema quan els germans Warner accediren a les indicacions de Al Jolson i adquiriren els drets d'exclusiva de l'obra titulada: «Penny Arcade», que assolí un gran èxit a Broadway, i en la qual ella i James Cagney eren els protagonistes. A això seguí el fet que els germans Warner volgueren emprar els mateixos artistes que havien aparegut en l'obra teatral per a la versió cinematogràfica, i una vegada estrenada aquella pel·lícula que serví a Joan com a debut al cinema, ella es va trobar convertida en estrella.

LES SEVES AFICIIONS

Joan té fama d'ésser molt franca i sincera. L'encisa la música, però no toca cap instrument. Canta, però no problema que posseeix una gran veu. S'educà com va poder, assistint a les escoles en els seus mesos que s'aturaven a cada ciutat quan viatjava de continu amb els seus pares, que eren artistes de varietats. Preferia llegir biografies i llibres històrics a les novel·les romàntiques; col·lecciona dibuixos, però sap que ella no és una experta en l'elecció dels millors, per la qual cosa sempre cerca consells dels més capacitats, i després, a més d'adquirir els millors, obté també els que més

El gran desig de Joan és adquirir un iot, ja que l'encisa la navegació. Posseeix un parell de gossos «dachshunds», que són molt coneguts al Boulevard, ja que l'acompanyen en els seus passeigs.

Es una de les estrelles que amb major franquesa declara quines són les coses que l'encisen i quines les que no li plauen: entre aquestes són les següents: posar-se el capell, joies i vestits amb mossa ornaments, jugar al «bridge», menjar remolques i tractar-se amb gent orgullosa. Tampoc no li plauen les aranyes i els telèfons. Llegeix tota la correspondència dels seus fanàtics i contesta tota la que pot. És molt supersti-

MYRNA LOY

A Helena, poble de l'Estat de Montana (Estat Units), nasqué, el 2 d'agost, Myrna Williams, que més tard, passats els anys, havia de convertir-se en aquesta estrella rutilant que tots coneixem avui sota el nom de Myrna Loy.

Si hem d'escollir les confidències dels seus pares, David i Della Williams, Myrna fou en la seva infantesa una noieteta sense importància. Respirant a ple pulmó l'aire del camp, aconseguí tenir un cos robust i sa, que obela amb moviments àgils i gràcia singular, al seu inquiet temperament de nena revoltosa.

El seu primer record com a estudiant, el té d'una petita escola enclavada en un poble de Montana, on estigué poc de temps. Passà després a Califòrnia, on estigué intera en un dels principals col·legis de la ciutat de San Francisco.

Sense arribar a ésser el que hom dona a anomenar un temperament d'eremita, era poc amiga de conrear massa amistats al seu voltant.

Es lliurava amb entusiasme a la interpretació dels papers teatrals que li havien estat assignats a la companyia estudiantil on actuava, i aviat quedà fidelment marcant en

seu taller d'escultor, el gran artista Winebrenner. En la seva càtedra de l'Escola Superior de Venècia, fou durant bastant de temps, Myrna Loy, deixebia predilecta, i en ocasió d'haver de modelar l'artista un grup escultòric per al jardí de l'Escola, es prestà en secret a servir-li de model per a la figura que havia de representar «allò espiritual».

Myrna assegurava, amb veritable calor, que la seva més gran satisfacció l'ha sentida davant els elogis que de l'esmentada escultura foren tots els que pogueren admirar

Myrna Loy, l'exquisida estrella del cinema, se'n mostra amb el seu atractiu somriure

el seu temperament el desig irredueble de transformar-se en una actriu.

Lluità valentament, i aviat aconseguí un lloc com a mestressa de ball... amb trenta deixebles i el fantàstic sou de vint-i-cinc dòlars al mes.

Va voler també conèixer l'estètica i la bellesa de la línia, i ajudà, al

l'obra d'art, per a la qual ella havia servit de model i flama inspiradora.

Foren Rodolfo Valentino i la seva esposa, Nataixa Rambova, els qui saberen endevinar a través dels encisos de la jove ballarina, un esdevindor artista al llenc, i la recomanaren a Waxman, famós fotògraf d'Hollywood, i inicià allí la

Al Casal de la Cultura

Dimarts tingué lloc al Casal de la Cultura l'assemblea de la Secció de Cinema, en la qual foren aprovats els Estatuts que la regiran, i fou nomenada la ponència definitiva que curarà d'ara endavant de dirigir l'actuació d'aquesta secció vers les seves finalitats de preparació, estudi i capacitació dels cineastes amateurs, i espera ràpids resultats gràcies a les facilitats que aquesta secció troba prop de les distribuïdores i els organismes oficials.

L'esmentada ponència quedà constituïda de la següent manera:

Secretari general, Emili Calvo; sots-secretari d'actuació, F. Carrasco de la Rubia; secretari de relacions, Salvador Torres, secretari de finances; A. Jover, secretari de propaganda i organització, Enric Gómez.

seva carrera cinematogràfica.

Com tots els artistes, ha de sofrir les vicissituds del calvari de les atencions a les oficines de Repartiment. Després de quinze dies de quatre hores dobles d'espera diàries, matí i tarda, sortí fugint dels Estudis.

«El preu de la bellesa» és la primera cinta que recull la seva imatge i el seu treball a la situació en el paper de vampiressa, que l'obliga després a interpretar tipus de dones exòtiques de nacionalitats diverses. L'any 1930 filmà, junt amb Warner Baxter, «Renegats». Més tard William K. Howard la dirigí en «Transatlàntic». Entre les seves produccions, recordem diversos tipus que deixen ben basada la seva justa fama de gran artista que ha aconseguit burlar-se de l'amantenament de l'eterna dona fatal.

Citarem solament alguns noms a l'atzar. «Emma», «Alcohol prohibida», «La tela d'aranya», «Errors de joventut», «Homes en blanc», amb Clark Gable; «El sopar dels acusats», i ara «El gran Ziegfeld», ambdues amb William Powell, que ens la presenten com a una de les actrius més completes de M. G. M. Spencer Tracy col·laborà amb ella al gran èxit de «Xec al rei». En «Adam sense Eva» actua davant Robert Montgomery, i forma també una parella simpatíssima. Davant una rival de la talla de Jean Harlow assoleix «Entre esposa i secretària» destacar com a dona i com a artista, i forma amb Clark Gable i Jean Harlow un triangle d'artistes poc comú i excepcionalment magnífic. «Libeled Lady», la seva darrera producció amb Jean Harlow, William Powell i Spencer Tracy.

Es casada amb Arthur Hornblow, un intel·ligent productor i per això ha volgut separar totalment la seva vida artística de la seva vida privada. El seu color predilecte ha estat sempre el morat, i la seva joia preferida, les perles.

Es estretament femenina, sense concessió de cap mena. «Mai no m'han agradat els vestits d'esport» —confessa Myrna—. Els trobo excessivament baronívols per a mi. La fascina l'olor dels gessamins. Adora la naturalitat i per això estima els infants.

Amida un metre i cinquanta-cis centímetres; pesa cinquanta-set quilos i els seus bells ulls blavencs l'illumina l'oval perfecte del seu rostre que ha aconseguit col·locar-se a primer pla en el llenc universal.

PERILL!

Amb el títol «Voz de alarma», la publicació quinzenal «Mi Revista» insereix l'article que reproduïm íntegrament per l'interès que té per al ram cinematogràfic.

L'article anònim demostra posseir els coneixements i competència suficients que li permeten de parlar amb claredat i amb imparcialitat de l'assumpte. La premsa hi està afectada, i per tant, obligada a encoratjar aquesta campanya en la defensa del gran nombre de famílies que, si hom segueix aquest camí, es veuran reduïdes a la misèria.

No sols afecta el personal de les cases llogateres, laboratoris, estudis de doblatge, sinó també els treballadors dels cinemes.

Ens abstenim avui de fer comentaris al contingut de l'article. Més endavant, potser, ens hi veurem obligats.

«Si queremos evitar a tiempo las graves consecuencias del peligro que se cierne sobre el ramo cinematográfico, con los consiguientes derivaciones en las Espectáculos Públicos y la Industria del Cine — estudios, laboratorio y doblaje —, será llegada la hora de buscar soluciones razonables que pongan remedio y contengan el conflicto que se nos echa encima.

El ramo cinematográfico està en crisis. Hasta ahora, nadie ha dicho una palabra acerca de eso. Parece que el silencio responde a una consigna determinada. Nosotros nos tomamos la responsabilidad de hablar. Queremos informar al público sobre el origen y desarrollo de ese fenómeno particular, analizando sus consecuencias, midiendo su alcance, y, finalmente, proponiendo las soluciones a medidas conducentes a evitar que en la próxima temporada, que prácticamente empieza en octubre, no se vean cerrados los cinemes.

«Orígenes del fenómeno? Semblantem: una lògica i corrent conseqüència de la guerra. Causas que agraven la crisi? La política seguida per el Comité Económico de Cines. Consecuencias? La abstención de las casas norteamericanas a mandar películas, por la natural desconfianza que inspira el incumplimiento de compromisos anteriores. Y como derivación de estas causas y concausas, la escasez casi absoluta de películas para la próxima temporada.

Contamos en nuestro país con una producción cinematográfica prácticamente nula para abastecer las necesidades del mercado. La producción norteamericana controla el 80 por 100 de la producción, y a base de ella funcionan los cinemes. Es lógico considerar que si la producción norteamericana predomina con una cifra tan alta, ella que es la

que regula el mercado cinematográfico y, por lo tanto, hay que asegurarse, ante todo, este material.

A raíz de la rebelión militar, el Comité Económico de Cines empezó a controlar los locales de Barcelona. La posesión del mejor circuito de locales de España le dio fuerza suficiente para pactar un arreglo con una ponencia de las casas norteamericanas reunidas en París. Sabido: el Comité Económico de Cines de Barcelona logró que durante la temporada que ahora termina, no faltasen películas en España.

Pero, ¿cómo actuó el Comité Económico en Barcelona? Vais a verlo.

Una de las cláusulas que en París dió más juego fué la de buscar una fórmula que permitiera a las casas productoras el cobro de sus películas. Los americanos, muy exigentes en cuanto al dinero se refiere, quisieron rodearse de todas las garantías necesarias para poder exportar su dinero. Un decreto prohibía la exportación de capitales. Otra orden centralizaba las operaciones de divisas en el Centro de Contratación de Moneda. Salvo una orden de la Generalidad, de fecha 14 de octubre, firmada por Juan P. Fábregas, consejero de Economía, que decía: «He resuelto autorizar a las casas distribuidoras de material y películas cinematográficas para efectuar el pago de sus futuras expediciones de copias y accesorios destinados a Cataluña, en divisas o, en su defecto, en pesetas. Lo que no ha salido hasta la fecha es una sola peseta en pago de las películas que se han recibido, porque no ha podido obtenerse de la correspondiente autorización.

Pasemos por alto ciertas hábiles maniobras del Comité Económico de Cines sobre el pacto de París. Pero examinemos otro aspecto de la cuestión: la forma en que se ha llevado a cabo la contratación del material.

Sabemos por experiencia que la explotación de un negocio con carácter de exclusividad excluye toda posible competencia. El Comité Económico ha llevado esta privilegiada situación a tal extremo, que la plaza de Barcelona ha pagado el material a precios tan bajos que ni siquiera amortiza el desgaste de las copias de reestrenos.

Estas dos causas han determinado el conflicto que tenemos en puerta: que las casas norteamericanas, que en un principio accedían a mandar sus películas, no obstante la situación general de España, se niegan ahora a suministrar material.

La consecuencia sería fácil de prever: las organizaciones que distribuyen el material norteamericano, una vez consumidas sus reservas, estarían destinadas a morir por

consunción; los cinemes no tendrían películas y tendrían que cerrarse. La producción española no puede ser un substitutivo. Ella sólo puede rendir un 10 por 100. Obligarla a rebasar esa cifra máxima, con lo depauperada y anquilosada que está nuestra querida y simpática producción nacional, sería matarla.

Hablamos en hipótesis. Exponemos una opinión personal nuestra. Al formular las anteriores y en todo el contenido de este artículo consideramos la cuestión desde un punto de vista particular. No defendemos aquí los intereses de determinadas organizaciones. Los únicos intereses que aquí venimos a defender, sin autorización de nadie por espontánea inclinación sentimental y de clase son los de los miles de familias que, de ocurrir semejante desenlace, se quedarían sin pan.

Hemos de evitar a tiempo este dramático desenlace. Es preciso tomar medidas. Debemos saber por qué muchas casas extranjeras no han recibido un solo metro de material, cuando en circunstancias normales empezaban ya a tener películas desde primeros de año y esas circunstancias para ellas no han variado. Debemos saber si están dispuestas a proseguir regularmente sus negocios en España o abandonarlos y, en este caso, en virtud de qué motivo, aunque consideramos pueril estas preguntas que ya quedan sobradamente contestadas a lo largo del artículo.

A nuestro leal entender, lo que ha entorpecido y ha parado en parte el envío de películas es la imposibilidad de efectuar el pago. Aquí está el punto neurálgico de la cuestión: la imposibilidad de cumplimiento de la cláusula relativa a la exportación de divisas extranjeras. Qué anomalía económica o qué entorpecimiento burocrático obstaculizan una autorización clara, terminante y explícita, en el sentido que las casas distribuidoras puedan pagar en divisas o, en su defecto, en pesetas el importe de los films recibidos del extranjero? ¿No se comprende que para regularizar la continuidad de un servicio es preciso el estricto cumplimiento de los compromisos concertados por ambas partes?

«Solventese de una vez esta anomalía que puede acarrear grandes males al ramo cinematográfico. Los que llevan sobre sí la responsabilidad de evitar que sobrevenga el conflicto no deben esperar que se nos eche encima la nueva temporada sin tener garantizado el abastecimiento de los locales de Cataluña.

Hemos señalado una solución: la que directamente se deriva de la forma en que se ha desarrollado el asunto. Otras soluciones serán expuestas en artículos sucesivos. Pretendemos hacer una labor constructiva. Sólo usamos la crítica para ponerla a prueba, con el claro propósito. Es hora de coordinar voluntades, sugerir soluciones, buscar una salida que alane el camino. Es hora de construir en vez de demoler.

1 — Joan resta enlascada amb la vida de campanya 2 — Ajudant a construir la casa dels seus gats 3 — La seva gran joia és posseir un yatch 4 — Aquest vestit d'aviació és solament un pretext, puix que Joan té por de pujar en avió 5 — Norman Scott Barnes amb la seva mare, la famosa Joan Blondell

JOVENTUT!

Inaugurem avui la secció dedicada a la Joventut nacionalista de Catalunya. Era necessària, molt necessària. Convenia resumir periòdicament el pensament polític, econòmic i social de la nostra joventut. Convenia revelar a tothom les inquietuds i les nobles ambicions dels homes joves de Catalunya. Convenia establir un contacte de colzes entre tots els que marxem pel mateix camí i aspirem a una mateixa finalitat. Convenia aplegar en un bloc compacte aquells joves que, coincidint en l'ideal catalanista i republicà, no han sentit encara la necessitat d'enrolar-se a una organització potent i cohesionada com són les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català». Convenia desenvolupar aquesta necessitat imperiosa, perquè els esforços isolats perden, generalment, un considerable tant-per-cent d'eficàcia.

Tota l'atenció per a la joventut! Per aquesta joventut audaç, combativa, idealista, que lluita als fronts de guerra; i per aquesta altra que, a la rearguardia, lluny d'oblidar el compliment del deure, aporta la seva generosa i activa col·laboració a la tasca de ressorgiment polític, social, nacional i econòmic del nostre poble.

Més que mai la joventut ha d'actuar. Amb esforç, amb lleialtat i amb disciplina. Ha de lluitar arduament contra tot el que, fronteres endins, signifiqui opressió, regressió, arbitrarietat, dictadura, interès personal; i contra tot el que, fronteres enfora, suposi dominació estrangera i coloniatge. Ha de col·laborar en aquesta tasca de doble alliberament. I hi col·labora. La joventut catalana té els seus màrtirs. Ells han d'estimular-la a seguir pel camí traçat, al terme del qual hi ha la victòria. I aquest camí té, com tots els camins, unes etapes successives: la de mantenir i consolidar la unitat dels catalans; la d'articular els seus esforços; la d'orientar la ciutadania en aquest tombant decisiu de la nostra història; la de fer la guerra; la de guanyar-la; la de preparar l'esdevenidor de Catalunya per camins de Llibertat i de Democràcia. Després de la victòria, l'afirmació i la realització íntegra dels grans principis que animen i vitalitzen el nostre nacionalisme.

Amb el cor alçat vers el sacrifici, amb la intel·ligència atenta, amb plenitud d'autoritat i de categoria, aportem, a cada minut, en la màxima extensió possible, el nostre treball i el nostre fervor nacionalista!

Joves de Catalunya, en peu!

J. M. LLADO FIGUERES

SALUTACIO AL PRESIDENT COMPANYS

Les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català» saluden el President de Catalunya, Lluís Companys, i li expressen, una vegada més, la seva lleial i sincera adhesió. El President Companys pot comptar sempre amb l'esforç actiu i desinteressat de les masses juvenils enquadrades en les J. E. R. E. C. i disposades a tots els sacrificis per Catalunya i per la Llibertat.

El doble sentit humanitari de la joventut catalana, és que sent tot el problema social, i polític, moral i material en català. Això és una prova més que palesa l'alta profunditat a què pot desenvolupar el seu pensament en mires a tota la humanitat que treballa i que sofreix, que estudia i que progressa. I, aquesta és la paraula que ateny més la nostra sensibilitat catalana: el progrés.

L'aspecte constructiu de la nostra joventut és el que l'ha fet treure sempre dels vianants emmetzinats i dels corrents de la vida humana. Paralelment a ella, i que poca joventut podria trobar actualment que lluiti i treballi amb tant de braó per la consecució de l'ideal de la llibertat! Ara més que mai podem posar aquesta suposició al davant dels ulls de tothom amb tota la plena responsabilitat. La joventut catalana està al seu lloc. I, amb ella, Catalunya de cara al món.

JOAN VILADOMOS

HA QUEDAT CONSTITUÏDA LA SECCIO FEMENINA DE LES «J. E. R. E. C.»

El secretari femení de les J. E. R. E. C. prega a les masses juvenils femenines del Partit, que acudeixin qualsevol tarda, de sis a vuit, al secretariat de les Joventuts, (Tres Llitres, 3, principal), per tal de rebre les orientacions pròpies de l'organització.

EL NOSTRE PARTIT I LES JOVENTUTS

Després del II Ple d'E. R. de C. s'han demostrat entre moltes altres, dues coses que complenen d'orgull i d'optimisme els homes que des de la fundació del Partit han seguit la línia liberal, esquerrista i nacionalista. Una, és la força i la vitalitat d'E. R. de C.; l'altra, l'entusiasme que existeix per a la creació de les seves Joventuts.

Les joventuts, en temps de guerra i en temps de pau, tenen en la història dels pobles, una tasca important a desenvolupar, sobretot si vénen amb el prestigi d'un Partit que, com E. R. de C., compta amb la confiança del poble.

Els nostres homes, autènticament catalanistes d'esquerra, no lluiten únicament del 19 de juliol ençà. D'una manera sistemàtica i activa han vingut lluitant des de molts anys per Catalunya i per l'alliberament dels altres pobles d'Ibèria. Van proclamar la República l'abril del 1931; van obtenir l'autonomia per a Catalunya; van alçar-se el 6 d'octubre contra els mistificadors de la República; van llançar-se al carrer el 19 de juliol contra la sublevació militar.

Cal seguir aquesta línia ferma i decidida. Cal fer-nos dignes de l'honor que fundà el nostre Partit, el gran patriarca Francesc Macià. I hem d'organitzar els quadres de la joventut, avantguarda de la guerra i de la revolució, perquè, conjuntament amb els homes de vàlua i d'experiència, puguem formar un bloc potent i eficaç.

No temem cap revolució. Però la volem d'acord amb les necessitats i les aptituds econòmiques, espirituals i morals del nostre poble. La volem amb una ordenació i una autoritat que demostrí al món que no estem mancats de la necessària cultura per a merèixer el suport i la confiança de tots.

Per Catalunya, per la llibertat i pel nostre Partit, lluitem amb entusiasme i ens farem dignes d'aquesta hora augusta i transcendental.

SALVADOR GRIFOL I PUIG de les Joventuts d'E. R. C.

Les Joventuts de Comarques

En els grans moviments nacionalistes no ha mancat mai l'esforç generós de les joventuts de les comarques catalanes. Representació autèntica del nostre poble —amb les seves virtuts i els seus defectes— ha sabut comprendre sempre l'absoluta necessitat de contribuir amb desinterès a les activitats conjuntes que han tingut una finalitat patriòtica. En aquests darrers temps, les joventuts de comarques han correspost a la confiança que ens havien merescut sempre, i enèrgicament han reaccionat davant de les vexacions i els atropells comesos contra la pagesia catalana per una gent forastera classificada en la terminologia actual amb el nom d'«incontrolada» però que, en realitat, no era més que l'exponent de la delinqüència vulgar i menyspreable.

Aquesta reacció de les joventuts de comarques —reacció que, com totes les de la veritable Catalunya, ha estat afirmativa— s'ha concretat amb un pensament —el pensament nacionalista— que ha vitalitzat les seves activitats amb un sentit humà i progressiu. I, comprenent que aquest ideal català té una traducció positiva en la gran organització de joventut que és la J.E.R.E.C., les forces joves del nostre poble s'han aplegat entorn d'aquest organisme i han procurat dotar-lo de l'eficàcia que ha de tenir per aconseguir les supremes finalitats de Catalunya.

Una part de les joventuts de comarques és al front complint el deure de combatre el feixisme en armes. Una altra part, no afectada encara per la mobilització, viu atenta a les exigències del moment crucial que vivim, i ofereix el seu esforç vital a la tasca de transformació política, social i econòmica de Catalunya.

D'aquest esforç ha d'esperar-ne, i n'espera molt Catalunya. Servirà per a donar a la revolució aquell contingut que necessita. Perquè la revolució, per ésser efectiva, ha d'estar inspirada en els supremes interessos catalans i ha de respondre a les aptituds, les tradicions i les necessitats de Catalunya.

(Secretariat de Relacions Comarcals de les J. E. R. E. C.).

El cap del Govern parla del nou Gabinet i adreça un missatge a la joventut mundial

«LA JOVENTUT ESPANYOLA TREBALLA PER LA INDEPENDÈNCIA DE LA HUMANITAT»

Madrid, 18.—El president del Consell, doctor Negrín, ha fet les declaracions següents a Roger Ein, responsable del servei d'informació de la Joventut Espanyola que edita a París l'«Espanya» i publica setmanalment la delegació a França del Front de la Joventut.

«Quin pensament us ha guiat en la constitució del Gabinet? —ha preguntat el periodista.

«Aconseguir una representació el més completa possible de l'opinió política del poble espanyol. El meu desig seria que en el Govern hi hagués un ministre de la C.N.T. i un altre de la U.G.T.; però a falta d'una representació d'aquests dos grans organismes, al Govern hi ha la de la seva tendència política.

«A quina empresa penseu dedicar-vos immediatament la vostra atenció?

«Sense dubtar-ho: a la guerra. Es tracta de conquistar la victòria, de guanyar la guerra bé i completament. A aquesta qüestió estan subordinades totes les altres.

«A les preguntes que li formula el periodista a propòsit de l'orientació de la política exterior d'Espanya, contesta:

«Continuarem la política del Govern anterior i mantindrem les relacions més cordials amb tots els països que no s'han posat manifestament al costat dels rebels. La nostra política exterior està fonamentada en el respecte al Pacte de la S. de N. Probablement som l'únic país en la carta constitucional del qual està inscrita la decisió de respectar el dret de pau.

«Afegeix:

«No hi ha dues Espanyes. L'única Espanya és la que s'ha donat lliurement un govern legítim i cons-

titucional que té tots els drets jurídic i morals d'adquirir les armes que li calguin per tal de dominar la rebel·lió.

La nostra Constitució permet la collectivització sota determinades condicions amb el vot del Parlament. Fins a la data s'han aplicat determinades zones a l'explotació col·lectiva i al conreu de grans propietats a diversos modestos conreadors els quals se'ls concedeix un usufruct dels béns. Es tracta de grans dominis confiscats, aplicant la llei a la noblesa i a l'adherència a la causa rebel. Altament, l'explotació en comú no constitueix una novetat a Espanya, on es practica d'ençà fa segles, a Navarra, per exemple.

«I la qüestió religiosa?

«Estem decidits a respectar totes les creences, a condició que, darrera la capa de la religió, no hi hagi al·lò que es dediqui a conspirar contra l'Estat.

«I la Instrucció Pública?

«Quant a la Instrucció Pública, malgrat les actuals circumstàncies que no són gens favorables, hem elaborat un pla completament nou per tal d'elevat el nivell cultural del poble. S'han obert escoles noves; i tot i la guerra funcionen diversos instituts obrers que facilitaran l'accés a les universitats dels elements més ben dotats de la massa treballadora.

«Considerem que l'elevació del nivell cultural del nostre poble és un factor essencial per a l'esdevenidor d'Espanya.

«Quin ajut ha donat la joventut als Poders públics durant l'actual contesa?

«Un ajut decisiu. La nostra jo-

SALUTACIO

En inaugurar aquesta pàgina ens plau saludar amb tota cordialitat les organitzacions polítiques, socials i culturals de joventut, igualment que les publicacions fetes pels joves i adreçades als joves.

Amb elles col·laborarem amb esforç actiu i constant en defensa de la Llibertat.

Visca la joventut antifeixista!

Què és i perquè s'ha constituït l'Aliança Nacional de la Dona Jove

Per MONTSERRAT MARTINEZ, Presidenta de l'A. N. de la D. J.

S'ha parlat molt d'unitat, a través d'actes i de manifestacions, però fins ara mai no s'havia propugnat per la unió de totes les dones, de la gran massa juvenil femenina tan disgregada i tan dispersa que, necessàriament, hem d'atreure.

En els moments actuals era necessària més que mai la unió ferma i decidida de tota la joventut femenina. Per això, totes les organitzacions polítiques, socials i esportives vam considerar que per a poder lluitar tota la joventut era precis unir-nos abans. I això va fer-nos crear l'Aliança Nacional de la Dona Jove, que agrupa, sense distinció de matissos, les dones antifeixistes catalanes.

Aquesta Aliança, però, no va constituir-se únicament obeint una necessitat històrica del moment, ni a l'única consigna de la guerra, sinó una altra missió encara: la de crear una joventut socialment i físicament forta, dotada d'una cultura i d'aquells indispensables coneixements perquè pugui constituir, en el futur, la base més sòlida de la Catalunya renaixent.

Per això hem forjat l'Aliança de la Dona Jove. I per assolir el nostre propòsit posarem tot l'esforç i tota la voluntat.

Primer: La unió indestructible de tota la joventut femenina catalana.

Segon: Fer tot el que calgui perquè les noies catalanes pensin en català, parlin en català i tinguin per a consignar la cultura política i social; el redreçament i l'engrandiment de Catalunya.

Per aconseguir això cal portar a terme un treball intens i feixuc. No és tan fàcil com sembla aplegar la joventut femenina, però crec que amb entusiasme i sense regatejar esforços s'arribarà, en terme no llunyà, a la unió completa de les noies de Catalunya que avui, en la seva majoria, viuen al marge de tota activitat i sense la preocupació que els haurien de produir els nostres problemes. Catalunya ens necessita a tots, i com a catalanes hem d'estar amantats al compliment del deure.

Tant a través de la secretaria femenina de les Joventuts d'E. R. de C. «Estat Català», com des de la presidència de l'Aliança Nacional de la Dona Jove, he contret aquest deure: fer que la joventut femenina actui amb disciplina, amb anyany i amb responsabilitat en aquesta tasca conjunta encaminada a obtenir per a Catalunya un demà generós i humà.

ventut s'ha situat en els llocs de major perill amb molta freqüència. Nosaltres, que sabem quan individuals són els espanyols, ens hem sentit meravellats per la manera com la joventut ha acceptat la disciplina, factor essencial per a guanyar la guerra.

En aquests moments en què està plantejat a Espanya el problema de la unificació dels partits socialista i comunista espanyol, opino que la unificació efectuada a Espanya i després a Bèlgica per les joventuts socialista i comunista?

Per aquesta vegada no respondre com a president del Consell, sinó com a ciutadà espanyol. Opino que la joventut espanyola ha donat l'exemple que han de seguir els majors.

Sempre he estat partidari de la unificació dels partits socialista i comunista a Espanya. A més, considero que aquesta unificació no l'hauria de topar amb dificultats, ja que no hi ha cap oposició irreductible entre els programes d'ambdós partits.

El Cap del Govern, en acabar l'interviu, a remeraments del corresponent, li ha lliurat, escrit per ell, el següent missatge a la joventut mundial:

«En aquestes hores decisives per al futur de la República espanyola, és per a mi una satisfacció aplegar un salut cordialment a la joventut internacional. Estic segur que la generació juvenil viu en el drama espanyol l'expressió del que podrà ésser en el futur el seu propi drama nacional.

La joventut espanyola, treballa avui, no solament per la independència de la seva pàtria, sinó també per la independència de la Humanitat. Els joves de tot el món no poden mai l'exemple de la nostra heroica joventut, el sacrifici de la qual passarà a la Història perquè lluita amb entusiasme per a aconseguir una vida de solidaritat humana i de civilització a la que estigui estretament lligada la pau del món.

—Joan Negrín.

AL FRONT DE MADRID

El brau combatent de la República que dona la vida per la llibertat procura fer-se agradable en allò possible, la vida a les trinxeres. Ahi hi escau posar-hi un delxat bon humor. Heus ací l'entrada d'una trinxera embellida amb festes de flors i distingida amb aquesta inscripció sorprenent: «Hotel Shangai». A la foto un valent soldat del poble i el capità Pérez Tapia, de les milícies basques que lluiten a Madrid ajudant Bribao (Foto. S. Català).

La Joventut Catalana de cara al món

El treball i la ciència seran en l'esdevenidor els omos del món (SALVANDY)

El treball és l'aliment dels homes forts (SENECA)

Catalunya, aquesta pàtria gran per la seva ànima i pel seu esperit, que ha vist ploure damunt d'ella milers d'instigacions, amb l'intent de sotmetre-la moralment i materialment, ha rebut sobre el nostre amb tota la serenitat les fuetades més criminals dels moviments socials i polítics en darrera l'altre durant molts segles de tota la burocràcia espanyola. El vell sentit i unitarista de la vella política espanyola, batent-se damunt l'esperit universalista d'aquesta ànima catalana i tan propensa a les convulsions, degut al fet que és endut sempre per aquesta principal característica i humana, d'aquesta paraula tan fàcilment obligada per altes capes, materials, del món, com és la consciència.

La joventut catalana té un ideal concepte, no solament de les coses que l'envolten, sinó, àmpliament, en retre honor al sentit espiritual i moral del món. Sent com una cosa pròpia tot ideal que humanitzi una vegada més el sentit racial dels costums i dels problemes vitals de tota nació o de raça. I, encara més, dintre de la seva òrbita compren abastament, encara que sovint no tingui aquest esperit sobtat de revolució de carrer, compen i estudia no solament les possibilitats, sinó ans bé el remei infalible per a guanyar aquest problema vital del poble, que viu abatut, per a l'arranjament immediat al moviment lingüístic per l'autonomia de la massa social del nostre poble català.

Sabem —sobradament—, que damunt nostre recau una gran responsabilitat. El ressorgiment de la pàtria és deu sempre a l'esperit comprensiu de la joventut. I ens cal fer constar —per ara— que la joventut catalana viu, no solament dintre el seu problema, sinó de cara als problemes del món que, avui, són agitats, considerablement, a causa dels esdeveniments socials i econòmics que es debaten arreu del món i que veritablement representa una fase evolutiva de les dues capes extremes de la vida de la societat humana: l'obrer i la capitalista.

L'actual guerra que el nostre poble ve sostenint tan admirablement, accentua aquest moviment psicològic de l'estudi de la joventut catalana i molts sectors no solament l'estudia, sinó que el debat des del seu punt de vista, com una cosa seva —que seva ho és— i sempre des d'un estat admirable de comprensió. Podem dir —sense enfiar-nos—, que aquest sentit racial del nostre poble ressuscita posant-hi el «seny» i la humanització per damunt de tot i principalment davant

El nom de Catalunya

Uns cops que sonaren a la porta de la cambra tornaren a la realitat aquell minyó que captivat damunt d'uns papers escampats per la taula, romania insensible a tot el que el voltava. Sense precipitar-se, suau-ment, alçà el cap i girà l'esguard vers la porta tancada. Feu córrer la cadira, i, amb passos breus, anà a obrir.

Al llindar aparegué la figura de la mestressa del pis que portava al minyó l'encàrrec d'una visita que l'esperava. Els ulls del minyó espuerjaren.

Agraí l'encàrrec a la mestressa. De seguida estaria per la visita.

Ajustà novament la porta. Passà l'esguard per la cambra. Posà al damunt de la taula el retrat d'una noia que guardava en un calaix del moble. Recollí tots els papers; obrí un xic el balcó; es posà l'americana que tenia estesa damunt del llit i, a grans gambades, sortí al passadís. Minuts després tornà a entrar acompanyat de la noia del retrat. S'asseguraren al voltant de la taula. Silenci.

—«T'esperava, Lluïsa. Sabia que vindries. Sabia que tal·lós era només un rampell fugisser i que passaria tan aviat com el bon sentit tornés a entrar d'on mai no hauria d'haver sortit.

T'equivoques, Gustau. Torno amb el mateix pensament que fou la causa de la nostra separació i amb aquell entusiasme de sempre.

El minyó no anava a parlar, però es contentà. No podia avenir-se a la idea que la seva promesa el volgués fer anar a la guerra.

—He tornat —féu ella— per a pre-

EN ARMES!

Els homes joves s'han enrolat, amb entusiasme, disposats a lluitar contra el feixisme internacional

Ferran CUBELLES

Les possibilitats del sindicalisme

El sindicalisme al poder

per Jaume Miravittles

1 IV

Ja hem vist que, històricament, el Sindicat representa una reacció biològica de l'estament obrer en defensa del seu salari i del millorament de les seves condicions de treball.

Després, més tard, és el propi desenvolupament de la classe obrera, la importància que aquesta adquireix en el camp de l'economia i en el camp de la política, que li fa pensar en la possibilitat d'una acció dirigent.

A casa nostra, el desenvolupament industrial ha estat més lent i, per tant, la classe obrera no ha adquirit la maduresa històrica necessària per a plantejar-se seriosament el problema de la presa del poder polític. El naixement del Sindicalisme ha estat molt retardat i la burgesia catalana no ha tingut, com les burgesies d'Anglaterra, França, Estats Units, és a dir, les burgesies dels grans països organitzats, el sentit necessari d'equanimitat. Tot aquest cumul de circumstàncies històriques han fet que a Catalunya, més que enlloc del món, el Sindicalisme tingui un objectiu concret: la defensa.

Ja hem vist que el sindicalisme català té un desenvolupament considerable en produir-se la crisi de la post-guerra.

Ja hem vist per altra banda que en les grans lluites polítiques immediatament anteriors a l'adveniment de la República, el Sindicalisme no actua com a força diferenciada.

Un sindicalisme amb objectius de comandament neix al nostre país després del 31. És la F. A. I. la primera organització que a la Península parla de «tot el poder als Sindicats» i la F. A. I. ja sabem que representa, malgrat tot, una zona minoritària del país. És sota la influència de la C. N. T. que, els primers mesos, el comunisme i el Partit socialista, sobretot a Madrid i Astúries, segueixen una línia que podríem dir-ne sindicalista; però tot això és efímer.

Ara bé, ja hem vist que a Catalunya i més especialment a Barcelona, degut a una sèrie de circumstàncies fortuïtes, s'estableix l'automatisme: «Els Sindicats han vençut la insurrecció». Automatisme que determina l'entrada al Poder de les organitzacions sindicals, en tant que organitzacions sindicals. És, cronològicament, la primera vegada que aquest fet es produeix en la història de la civilització. I per una paradoxa del destí, aquesta innovació social es produeix en un país que, diguin el que vulguin els seus panegírics, no té encara una formació sindical més eficient.

Què passa quan mamen els Sindicats?

Assistim al procés social i econòmic que s'ha desenvolupat davant dels nostres ulls d'ençà del 19 de juliol, fins ara. La classe obrera, a través dels Sindicats, en el Poder, té la mateixa mentalitat que tenia a l'oposició, és a dir, per a ella el Poder no és la plataforma general on se solucionen els problemes que interessin a la totalitat de la població. Per ella, socialment encara no formada, el Poder serveix per a resoldre problemes estrictament professionals, problemes que interessin una part de la població únicament.

Per la classe obrera, el Poder representa gairebé únicament i exclusivament la defensa del salari i assistim aleshores a aquesta paradoxa: No havent temps per a procedir a una reforma en l'estructura econòmica del país i essent evident la necessitat de donar feina al qui no en tenia i mantenir al treball els que treballaven, es manté en peu, intacta, tota l'organització econòmica del capitalisme.

Es parla al món de la revolució anarquista, és a dir, d'una revolució que destrueix tot un passat i que crea al damunt de les seves runes una nova formació social. Aquest és el mite, la llegenda.

En realitat, veiem que perquè els cambrers de Casa Llibre no quedin sense feina, la Barcelona roja i negra manté el nòrdic i aristocràtic «five-o'clock». Perquè les taxi-girls no hagin de conèixer els estralls de l'atur forçós la U. G. T. manté en peu aquesta institució, forma apenes dissimulada de la prostitució.

Agafem dos exemples particularment frapants per a deixar entendre el que ens proposarem.

La miopia social de les organitzacions sindicals, miopia produïda pel fet que el procés històric no ha madurat a bastament, manté en peu, intacte, tot el parasitisme, tot el fraccionament, totes les xarxes orgàniques que representa el capitalisme. Amb un inconvenient, però. I és que el capitalisme amb tots els seus defectes representa una categoria històrica que ha emplenat un període de la civilització humana. Aquest règim, però, necessita un element sense el qual no és possible concebre la seva existència: el capitalista.

La convergència a casa nostra del moviment revolucionari, amb l'afany desdibuat de crear una nova organització social-econòmica en un moment en què les circumstàncies no eren prou madures, ha cristallitzat en la paradoxa que representa un règim capitalista sense capitalistes.

Es aquesta l'actual fase que vivim i per això veiem entre diferents sectors de producció rivalitats molt més agressives que les que existien anteriorment al 19 de juliol.

Sabem d'un Sindicat que deu els lloguers a un altre. Sabem d'una organització sindical que no vol pagar l'electricitat als Serveis Elèctrics Unificats de Catalunya. Sabem de fàbriques collectivitzades que treballen a ple rendiment, fent dos i tres torns diaris i que es mantenen en un règim aparent de propietat privada per no partir els beneficis amb fàbriques realment collectivitzades de la mateixa localitat que treballen a un ritme més lent o que estan sense feina.

El nostre sindicalisme, amb la seva visió fraccionària de l'economia, no ha fet res més que justificar l'egoisme capitalista, donant-li una aparença i un vernís de moviment obrer.

Joan Tauler, magistrat

BENGALES DE GUERRA

LA BEN PAGADA

M'ha sorprès força veure en una cartellera de cinema aquest títol, el qual correspon, si no m'erro, a una obra molt coneguda del tristament famós «Catalano Audax», un dels plomiers que més es va distingir en l'agressivitat billosa contra el règim republicà i en la defensa de l'ensuliciada monarquia. Abans d'això ja s'havia fet un nom com a escriptor pornogràfic i era pinzell i perdonades sota tots els aspectes, la qual cosa no el va privar que encara unes sores bufades de Carles Esplà, en un carrer cèntric de París.

Sembla que constitueix un contrastant que quan tots els reptors de l'Espanya lleial han estat depurats de les obres degudes als autors de filiació facciosa, pugui surar, entre nosaltres, un film del conegut Carretero, que sempre ha tingut més d'això que d'aquà. Penseu que ja pocs dies hom parlava d'eliminar dels programes la música de compositors alemanys i italians, la majoria dels quals no tingueren, en vida, res de reaccionaris i alguns foren homes d'autèntic esperit rebel. Per això ja estrany que el Carretero reaparegui, per bé que sigui en un film erudit a passar sense pena ni glòria.

El panegíric de Lerroux, que en l'intermit de Premia Gràfica hi va descobrir un «cerebro magnífic» no crec que pugui ensenyar-nos res de bo, aduït admetent que «La ben pagada» és una cosa nova. Però no ho és. Es comprèn que les coses ben pagades vagin a tot arreu. Però no que la ben pagada del furi-

VINT ANYS!

Homenatge a Martí i Julià

Avui fa vint anys, que morí el doctor Domènec Martí i Julià, apòstol del catalanisme.

Martí i Julià nasqué el primer de juny del 1861 al carrer de Jaume Giralt. La seva família era menestral. No anaven massa llargs de diners. Els primers estudis, els més elementals, Martí i Julià els hauria fet en algun col·legi de la pròpia barriada, en alguna d'aquelles escoles d'arcaïcs sistemes pedagògics, mancadors de llum i d'higiene.

Aviat els pares de Domènec Martí s'adonaren que el seu fill no seria un menestral com ells, sotmes al jou d'una botiga o d'un treball qualsevol. Creixia ja amb un noble i recte sentit de totes les coses. Ràpidament el seu cap i el seu esperit assimilaven allò que li ensenyaven a l'escola.

El pare, veient la profunda inclinació que el seu fill sentia per als estudis, féu un esforç suprem i esmerçà tots els seus estalvis en donar una carrera a Domènec. Aquesta fou una carrera brillant. Als catòrics anys acabava el batxillerat. Als dinou anys va llicenciar-se a la Facultat de Medicina.

Domènec Martí trià aquella carrera perquè amb ella creia poder ésser més útil als homes, que podria portar a cap una missió més generosa i altruista i també perquè tindrà més ocasions de sacrificar-se i posar a prova el seu gran amor per a tot i per a tothom.

Quan tot just acabà la carrera, entra en el període del servei militar. El seu pare gairebé no té diners, però els manlleua d'aquí i d'allà i aconseguí reunir els suficients perquè el seu fill es lliuri d'aquella obligació i, en el seu lloc, com aleshores es feia, hi vagi un altre.

Domènec Martí i Julià no accepta de cap manera aquest nou sacrifici del seu pare. A més, tampoc no vol que al seu lloc hi vagi un altre i marxa desistat a Mèlida.

Durant tot aquest temps és ja el metge altruista, l'home que exerceix la medicina amb la devoció d'un apòstol i d'un sacerdot. És el metge que sent un veritable amor per als que sofreixen, però és també ja el patriota exemplar, arborat d'entusiasme per la seva pàtria.

A l'Àfrica, lluny de la seva terra, neix en el cor del metge soldat un lema que serà la justificació de la seva pròpia existència: Catalunya!

No en té prou amb practicar la medicina amb una noblesa i una austeritat exemplars. Vol més, més! Necessita encara sacrificar-se per a aquesta humanitat que el tant estima. Sols els esforços dels familiars el poden fer desistir de la seva idea d'anar-se'n de metge missioner a països remots i exòtics.

A Barcelona, durant trenta anys seguits, és el metge insubstituïble de l'Institut Frenopàtic de Les Corts i el primer psiquiatra del país. Després d'aquests anys d'intens labor esdevé el director d'aquell gran centre mèdic. Tota la seva obra científica, assaigs i investigacions, l'aplega en el llibre «Estudis generals de Psiquiatria».

Malgrat el seu profund saber mèdic, la fama del polític ofegà la del metge. Martí i Julià és un dels més nobles precursors del nacionalisme. És el primer d'intentar l'aproximació de l'obra a la política catalana; és un líder del socialisme en un temps en què era un perill i una gosada ésser-ho.

Martí i Julià mai no fou un acomodatic. Mai no pensà llicenciar-se ni pujar en política. El seu ideal era Catalunya i servia aquest ideal de la mateixa manera abnegada i generosa.

Ordre Públic

EL COMISSARI DE POLICIA, JUTJA, FAVORABLEMENT, ELS ACORDS DEL CONSELL DE LA GENERALITAT

El Cap de Policia, tinent coronel Burillo, féu dir ahir al migdia als informadors, que no tenia res de notable.

Després els periodistes parlaren amb el Comissari General, Fèlix Carreras, el qual manifestà que estava molt satisfet per la disposició del Consell de la Generalitat establert el certificat de treball.

Aquesta mesura —afegí— ens permetrà realitzar una labor pràctica en la neteja de la reraguarda, puix que és indignant que mentre els uns estan exposant la seva vida en defensa de la República hi hagi qui no reuixi el menor profit i a més faci ostentació de la seva ociositat.

PUBLICACIONS REVOLUCIONARIES

Per ordre del Cap Superior han estat recollits «Tierra i Libertad» i «El Dia Gráfico», per no haver sots més unes gallerades a la censura.

PER INDESIDERABLES

Per ésser elements considerats com a defectes al règim, han estat posats a disposició del Tribunal d'Urgència, Carles Díaz Pérez, Josep Pascual Mateu i Hipòlit Salvador Collado.

DESAPAREGUT

Al jutjat de guàrdia es denuncia la desaparició del seu «amical» del Passatge Iglesias, de Pere Ibarré Elejalde, de 24 anys, detingut per uns desconeguts.

SON RETIRATS ELS CARTELS ANUNCIADORS DE LA CURSA DE BRAUS

S'ha donat compte al jutjat de guàrdia que els cartells anunciadors de la cursa de braus que ha de celebrar-se aquesta tarda, hi ha al fons la bandera monàrquica. Els agents

bund monàrquic, pugui venir a Barcelona.

J. M. FRANCES

rosa amb què exercia el seu apostolat mèdic. Ningú no li féu acceptar mai cap càrrec públic, ni honorari, ni retribut; mai no es lucrà en res; ans va perdre gairebé tot el que tenia per servir millor Catalunya.

La tasca del doctor Martí i Julià és enorme. No parà ni un moment. La seva paraula, tallant, viva i encesa, es deixava sentir sovint en els mitjans i en els actes públics i el seu tema sempre era el mateix: Catalunya!

Totes les seves virtuts: austeritat, entusiasme, noblesa, abnegació, amor, foren posades en joc en defensa del seu credo nacionalista.

Des de la Unió Catalanista, de la qual fou president anys i anys; des de les pàgines dels diaris «La Renaixença», «Renaixement» i «La Nació», Domènec Martí i Julià s'adreçava a les masses amb vehemència, pur i auster, ensenyant el camí i el futur de Catalunya. Molts l'escolliren i molts no l'escolliren. En la Catalunya de fa trenta o quaranta

MARTÍ I JULIÀ

anys, la figura senyera del doctor patriota desentonava. Els seus ideals eren massa d'avangada per als que seguien la política catalanista d'leshores, tan baixa de sostre, llevat d'unes quantes excepcions glorioses.

JOVENTUT LA FALC, ASSISTIR A L'HOMENATGE A MARTÍ JULIÀ

Joventut La Falc, delegació del Clot i delegació femenina del districte novè, recomana a tots els socis i simpatitzants, que assisteixin avui diumenge, a les 11 del matí, a la commemoració de l'aniversari del traspàs del doctor Martí Julià, que tindrà lloc on està instal·lat el monument, Avinguda 14 d'Abri i Gran Via Ronda, Plaça de Lluís Bello.

L'ATENEU REPUBLICA DE GRACIA

Convoca tots els associats, grup de joventut i ralleis per a avui, diumenge, a dos quarts de deu, per tal d'assistir al XX aniversari del traspàs del gran patriota doctor Martí i Julià, i a l'ensenyar fer ofrena d'un ramell a la seva memòria.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL I MARTÍ JULIÀ

El Grup «Pàtria Nova» del Socors Roig Internacional, pertanyent a la Delegació sisena del districte vuitè, prega a tots els seus afiliats que no manquin avui, diumenge, a un quart d'onze del matí, al monument del Dr. Domènec Martí i Julià, instal·lat a l'avinguda del 14 d'Abri i Gran Via de Ronda, on hi ha la Plaça de Lluís Bello.

de l'autoritat procediren a treure aquest emblema facciosa.

SON DETINGUTS QUATRE REGIDORS DE CARDEU

La policia procedí a la detenció de quatre membres de l'Ajuntament de Cardeu, els quals s'entengueren detinir un agent que portava estant de servei, una maleta que es nega a ensenyar-la als esmentats components d'aquell municipi.

Els detinguts ingressaren als calabossos de la Prefectura de Policia.

L'AFER DELS PASSAPORTS FALSOS

Tenint notícies que uns agents han descobert en una casa d'aquesta localitat una quantitat d'impressos de passaports alemanys i a més els segells que servien per a llur falsificació.

El govern Soviètic protesta del procediment de les «quatre potències»

Londres, 19. — El Govern soviètic ha lliurat a Lord Plymouth, President del Comitè de no intervenció, una nota en la qual es protesta energicament contra el procediment adoptat per a la concertació de l'acord entre les quatre potències que efectuen el control marítim, i s'hi declara que els soviets declinaven tota responsabilitat sobre aquest acord i sobre les seves possibles conseqüències.

El document expressa fonamentats dubtes sobre la missió de control del «Deutschland».

Després de constatar que les negociacions de les quatre potències no han estat avalades pel Comitè.

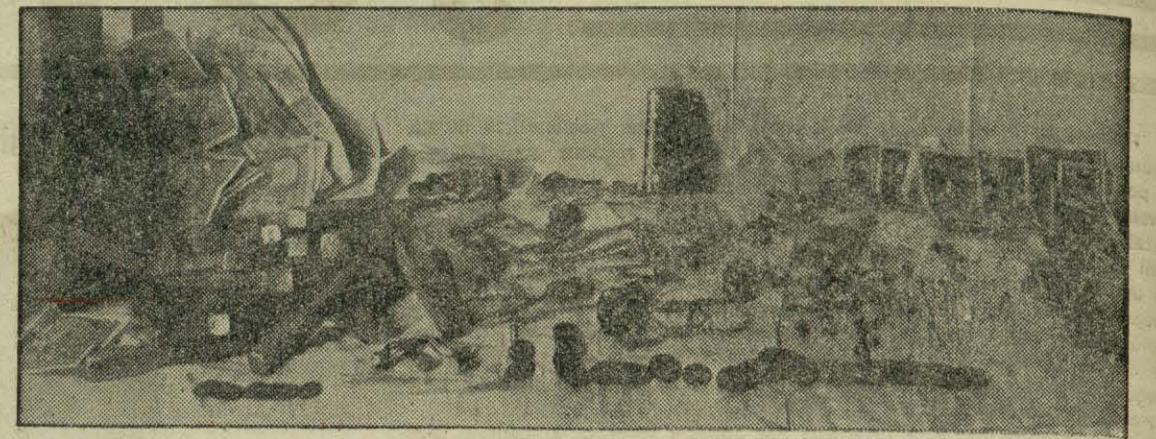
Segons la nota soviètica, no s'ha concedit cap mandat a les quatre potències per concertar l'acord i la U.R.S.S. considera que aquest procediment és totalment injustificat.

La nota acaba dient que el procediment en qüestió constitueix una infracció a les regles de conducta del Comitè, i anuncia que la repetició d'aquests abusos comprometria seriosament l'esdevenidor de l'estament organisme.

bund monàrquic, pugui venir a Barcelona.

J. M. FRANCES

INCONTROLATS? LLADRES!

Francs, pessetes, monedes d'or i d'argent, joles, lingots d'or, tot valorat — llevat els lingots d'or — en vuitanta-cinc mil pessetes i uns vuit-cents-vint quilos d'or. Tot això fou ocupat a uns individus que des de València, passant per Barcelona, intentaven introduir-ho a França clandestinament.

La visita a Londres de von Neurath

A la política d'Europa hi ha una manca de constant, de consigna permanent, de tals i baixos, segons la situació general europea. Ens referim a la necessitat d'arribar a una entesa de caràcter diplomàtic i jurídic per tal de sortir del caos paorós dels fets consumats.

Després de l'arribada de Hitler al poder i després de la invasió d'Etiòpia per Itàlia, Europa no sap on va ni existeixen tractats que recolzin cap estat legal.

Liquidat el pacte de Locarno amb l'ocupació de la zona desmilitaritzada de Renània, hi ha ara un acord entre els Estats Majors frances i angles i el qual, per altra part, ha degut modificar-se per donar entrada al nou estat de fet de la neutralitat belga.

Igualment veiem que la Petita Entesa, tot i les declaracions dels dirigents rumano-txeco-lugoslau, no és el bloc gràfic que era després de la gran guerra, quan la necessitat de defensar-se del revisionisme magiar, donava unitat a les polítiques divergents dels tres Estats.

Anglaterra, país essencialment empíric, voldria tancar el que es fixessin posicions perquè la seva política fluctuant ja no és possible donades les relacions poc amistoses que manté amb Itàlia i l'admirall al Mediterrani. La posició política d'Anglaterra, després de la Conferència Imperial pot definir-se en el sentit que desitja la fixació d'obligacions amb relació als països europeus l'ajuda dels quals necessita. Anglaterra defensarà Bèlgica i Holanda contra tota possible agressió; defensarà aquests dos països — avui que l'aviació amenaça

trial. Per bé que desitja la independència d'Austria i Txecoslovàquia, és gairebé segur que no es mourà contra un atac a aquests dos pobles. I la posició britànica amb relació a la U. R. S. S. ve dictada per raons de caràcter històric, perquè prefereix tenir-lo com a amic que com a adversari per la seva política asiàtica i oriental.

Així, doncs, Anglaterra desitjaria un acord de caràcter europeu que fixés les seves posicions amb relació al conflicte franco-alemany. Voldria un nou Locarno, sistema que encicla perfectament en la seva manera d'ésser. Però perquè un nou Locarno sigui possible han de solucionar-se dos grans problemes: el problema de la sublevació militar espanyola i el problema de l'Eix Roma-Berlin.

La visita de von Neurath a Londres té aquesta doble finalitat: resoldre el problema espanyol fixant l'abast de l'Eix Roma-Berlin. La posició de Londres sembla ésser de belligerència davant les necessitats econòmiques alemanyes, a base que Berlín vulgui ajornar la discussió del problema colonial i acceptar la retirada dels voluntaris estrangers que combaten a Espanya, amb la liquidació «honrosa» — que alien— de l'afar. Una vegada obtingut això, el Govern anglès voldria saber fins el seu insularisme — és com defensar la mateixa Anglaterra. Defensarà i guanyarà França, perquè França, vulguis no, és la seva aliada natural, sobretot per la diferenciació econòmica entre els dos imperis, els inte-

gressos dels quals són completament divergents.

Però Anglaterra no vol sentir parlar de futurs estabuts a Europa Central a quin punt l'Eix Roma-Berlin servirà per a impedir que Londres li quidi comptes amb Itàlia.

Aquest sembla ésser el pla del Govern britànic. Naturàlment que fins que von Neurath hagi arribat a Londres i hagin començat les converses hom no podrà conèixer les directives que es seguiran. Avui Alemanya creu que les possibilitats diplomàtiques estan al seu favor. Però aquí pot dir, per exemple, que un canvi en la situació política francesa no obligui a fer marxa enrera? I qui pot saber, també, si els esdeveniments d'Espanya no provocaran, finalment, una reacció dels elements polítics d'esquerra?

La visita a Londres de von Neurath pot tenir un gran abast polític, sens dubte. Però Europa ha passat per moments més transcendents i s'han esvaït il·lusions que semblaven resiliats insuperables.—F. V.

¡DONES DE CATALUNYA!

Les dones del poble heroic d'Espanya estan sofrint el martiri dels atacs del feixisme criminal que està destruint llurs cases i assassinant llurs infants.

Com a homenatge pel seu heroisme i el seu estoïcisme admirable, digne d'aquest poble magnífic, l'Associació Nacional de la Dona Jove els fa ofrena d'un Llibre d'Or, i us prega a vosaltres, dones catalanes, que aneu a signar en les seves pàgines, perquè la vostra signatura significarà que Catalunya està amb ells i pateix i sofreix en veure com ells pateixen i sofreixen.

A l'estatge del Comissariat de Propaganda, Plaça de Catalunya, 14, baixos, hi ha unes companyes que tindran cura de recollir la vostra signatura.

LA JUSTICIA POPULAR

DUES CAUSES SUSPENSES I UNA ABSOLUCIO

El Tribunal Popular núm. 1 hagué de suspendre la vista anunciada a causa de no haver comparegut l'advocat defensor al qual fou imposada una multa equivalent a les costes de la suspensió.

Així mateix el Tribunal Popular número 2 suspengué la vista anunciada.

Al Tribunal d'Urgència núm. 2 es veié la causa contra Martín Trinchante acusat de desafecció al règim.

La prova testifical fou tan favorable al processat que el fiscal va retirar l'acusació i el Tribunal l'absolgué.

CAUSA QUALIFICADA

El fiscal ha estat ja qualificada la causa contra Joan Piqué, pel delictes de tinença d'explosius, processat pel Tribunal d'Urgència.

El fiscal el considera inculpat en un delicte d'adhesió a la rebel·lió però no assenyalà pena.

La causa es veurà dimarts.

ENCARA HI HA CONSELLERS REGIDORS DE DEFENSA

Davant el jutjat núm. 14 que tramita els assumptes dels Ajuntaments que no estan constituïts legalment van declarar ahir matí els alcaldes d'Uro i Ripolllet.

Als esmentats ajuntaments segueix actuant un conseller de Defensa contra les disposicions del Consell de la Generalitat per la qual cosa els alcaldes esmentats han estat condemnats per tal que es posin dintre de la llei.

ARMES A LA CASA DEL POBLE DE MORA

Ha estat tramessa a Tarragona, pel Tribunal Especial, la causa intruïda amb motiu de la treballa a la Casa del Poble de Mora d'Ebre d'unes dues-centes bombes. Han estat practicades quatre detencions.

La vista tindrà lloc davant el Tribunal Popular de Tarragona.

DESAPAREGUTS

Ha estat denunciada la desaparició de llurs domicili dels carrers de la Riera i Gasmetre respectivament, Marià Font i Joan Aranda.

COACCIONADOR DETINGUT

Acusat d'un delicte de coaccions ha estat posat a disposició del jutjat de guàrdia, Vicenç Lluna Ribes.

UN METGE FORENSE

Ha pres possessió del càrrec de metge forense del jutjat núm. 2, el doctor Francesc Bergós i Ribalta.

Problema vital

per Marian Rubió i Tudurí

Quan, passat el temps, els historiadors parlin de la Revolució espanyola, constataran que el 19 de juliol representa en el cicle d'aquesta Revolució, el total enfonsament de l'Estat. El cop, pensat, organitzat i desenvolupat pels militars, fou el cop de gràcia per l'Estat, que una gran campanya d'agitació i una llarga sèrie de catàstrofes i desencerts havien minat.

La sèrie de desastres i errades de l'Estat espanyol des de l'Armada Invencible fins a la repressió del 6 d'octubre estan a la ment de tots.

Pel que fa a la campanya d'agitació, Catalunya portà la veu cantant, amb exemplar constància. I amb els anys, els noms del doctor Robert i de Luis Companys s'amalgamaren, junt amb tots els altres, com formant una mole nacional que successivament ha anat crebantant l'Estat espanyol.

Però aquell Estat enderrocat, des de fa mesos reneix novament. I cosa curiosa i lamentable ensenys. No reneix imbuït de les nostres idees catalanes, ni format amb els nostres motllos, com procediria pel fet de la nostra labor destructiva. Reneix un Estat cost-germà de l'anterior, absorbent i centralista.

Està absolutament fora del meu disseny cercar i escatir responsabilitats. Vull constatar un fet.

Coexistien a Catalunya, el 19 de juliol del 1936, dos corrents d'opinió. El corrent nacionalista i el corrent sindical. Ambdós eren coincidents en tractar d'enderrocar l'Estat. Però el fet a constatar és que els dos corrents no han arribat a concretar la fórmula del nou Estat. Els nacionalistes volien fer un Estat federal. Els sindicalistes volien fer-lo de tipus sindical. I com que cap dels dos pensaments, sense l'altre, no podia imposar-se, en el moment de resorgir l'Estat, resorgí el parent pròxim de l'Estat enderrocat, absorbent i centralista, com he dit abans.

Aquesta divisió de les forces es veu molt bé examinant el Decret de Collectivització de les indústries catalanes.

La reforma social, indispensable després dels fets del 19 de juliol, podia adquirir quatre modalitats:

Primera. — Règim patronal, amb control obrer. (Admes pel Decret de Collectivitzacions per la indústria petita, mentre no es constitueixin agrupaments).

Seg